Dumitru Petre

COJOTERAPIA

METODĂ TERAPEUTICĂ NECONVENȚIONALĂ

Teora

Cojoterapia **este o metodă de tratament care favorizează compensarea deficitului energetic al omului și îi restabilește echilibrul. Biocâmpul uman redistribuie energia spre zonele afectate, refăcându-și configurația și eliminând cauza bolii.**

80% vindecări sau ameliorări în:

- pancreatită
- arterită
- astm bronșic
- strabism și miopie forte
- enurezis
- ulcer
- chisturi
- monturi
- migrene
- dureri de cap
- spondiloză
- discopatie
- lumbago
- artroză
- reumatism
- dischinezie și litiază biliară
- parodontoză
- impotență

ISBN 973-601-874-1

9 789736 018749

Editura Teora

PAR COJOTERAPIA – METODA TERAP

Cod: 874

Lei 10.000

„Sufăr de sinuzită frontală şi bilaterală. În 1986, când am făcut prima radiografie, s-a speriat şi doctorul. În luna octombrie a anului trecut, eram aşa de bolnavă că nu mă puteam ţine pe picioare. Ce simt acum? Mi s-au încălzit mai întâi palmele, apoi am avut senzaţia că se deschide o supapă la ceafă. Următoarea senzaţie a fost un gol în stomac. Simt că respir mai uşor."

Gina Gladcov – „Flacăra"

„Am Parkinson. Azi-dimineaţă am mers bine cu piciorul bolnav. Nu numai că nu am obosit umblând prin Bucureşti, dar chiar am alergat după autobuz. Constat că aparatul ăsta mă ajută să mă liniştesc. Mi se duce fierbinţeala până în picioare şi simt că îmi face bine."

Elena Codrea – „Flacăra"

„Am arterită şi medicamentele pe care le luam nu mi-au adus decât slabe ameliorări. Auzind de «Cojoterapie», am venit cu încredere la acest tratament. După 7 şedinţe, mă simt bine, merg foarte bine, nu mai am dureri. Oscilometria a fost de 1, respectiv de 1,5. În prezent, valoarea acesteia este de 3, respectiv 3,5. Medicii s-au mirat de rezultatele imediate ale acestei terapii."

Micu Cornel – „Formula AS"

Dumitru Petre

COJOTERAPIA

METODĂ TERAPEUTICĂ NECONVENȚIONALĂ

Teora

Titlul: Cojoterapia – Metodă terapeutică neconvențională

Distribuție
București: B-dul Al. I. Cuza nr. 39; tel./fax: 222.45.33
Sibiu: Șos. Alba Iulia nr. 40; tel.: 069/21.04.72; fax: 069/23.51.27
Bacău: Calea Mărășești nr. 5; tel./fax: 034/18.18.26

Teora – Cartea prin poștă
CP 79-30, cod 72450 București, România
Tel./fax: 252.14.31

Teora
CP 79-30, cod 72450 București, România
Fax: 210.38.28

Șef de redacție: Mihaela Ștefan
Responsabil de colecție: Marius Dinescu
Redactare: Constantina Paligora
Tehnoredactare: Techno Media
Coperta: Gheorghe Popescu
NOT: 2404 COJOTERAPIA – METODA TERAP
ISBN: 973-601-874-1
Printed in Romania

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
PETRE, DUMITRU
Cojoterapia : metodă terapeutică neconvențională /
Dumitru Petre. - București : Teora, 1998
56 p. ; il. ; 20 cm.
ISBN 973-601-874-1

615(498) Cojocaru, Gh.
929 Cojocaru, Gh.

CUPRINS

BIOCÂMPUL UMAN ȘI ENERGIA UNIVERSALĂ

Ființa umană este un întreg energetic, informațional și substanțial, care se află în relații permanente cu alte sisteme vii sau nevii și este conectat la energiile universale.

Mai concret, omul poate fi definit prin șapte planuri energetice; în ordinea creșterii vibrațiilor, acestea sunt: fizic, eteric, emoțional, mental, cauzal, spiritual și atmic. Corpul fizic reprezintă materia densă, organizată într-o formă specifică, pe care o putem sesiza cu cele cinci simțuri și care ne conferă individualitate în raport cu semenii noștri.

Corpul eteric este matricea energetică a corpului fizic, înconjurându-l (și întrepătrunzându-l) pe acesta, la o distanță de 2-3 cm. El susține corpul fizic și reprezintă un vehicul ce înlesnește transportul de energii vitale, informații și substanță cu densitate foarte mică spre acesta. Legătura dintre corpul eteric și cel fizic se face prin canale energetice, care converg în meridianele energetice, pe care le cunoaștem din acupunctura chinezească. Tot aici întâlnim și fluidul eteric. Acesta apare sub forma „aurei", care înconjoară corpul omului și poate fi văzută de persoanele dotate cu vedere eterică.

Corpul emoțional, sau astral, se află la aproximativ 10-17 cm de corpul fizic, înfășurându-l și păstrând forma umanoidă. El reprezintă lumea sentimentelor și variază foarte mult, în funcție de starea sufletească. Tot aici este localizată și conștiința.

Corpul mental are o formă ovală, înfășurând corpul fizic la o distanță de 20-30 cm. Este nivelul gândirii și al înțelegerii, prin el manifestându-se spiritul.

Nu vom merge mai departe cu descrierea ultimelor trei planuri energetice ale ființei umane, întrucât ele nu fac obiectul lucrării de față. Oricum, este cazul să menționăm faptul că amintirea corpului eteric, a celui emoțional și a celui mental își are rostul ei: e necesar

să cunoaștem corpurile subtile, întrucât ele ne ajută să identificăm sursa unei boli fizice.

Pe lângă cele șapte planuri energetice, omul mai posedă și o serie de centri energetici, sau *chakre*. Există șapte chakre principale (pornind din creștetul capului și până la baza coloanei vertebrale) și mai multe secundare. Toate acestea reprezintă niște centre de depozitare pentru *ki* – energia vitală. Pe de altă parte, fiecare chakră se află în strânsă legătură cu sistemul endocrin și cu un anumit organ, care este influențat de câmpul ei energetic.

În organism, energia circulă printr-o complexă rețea de canale, meridiane și capilare, care se află în corelație cu traiectele nervoase, cu arterele și venele sanguine. Menținerea într-un echilibru deplin a tuturor structurilor energo-informaționale asigură o stare de sănătate fizică și spirituală corespunzătoare.

Dacă centrii energetici și corpurile subtile nu sunt acordați, se instalează un blocaj ce barează pătrunderea în corp a energiei vitale. Unul dintre rolurile câmpurilor de energie subtilă este de a sincroniza vibrațiile de energie universală, care sunt mai rapide decât viteza luminii, cu cele ale corpului uman, care sunt mai lente. În consecință, stimularea acestor câmpuri reprezintă un factor de recuperare și vindecare.

Omul poate fi considerat deci un complex de energii, dintre care o parte sunt energii proprii, iar o altă parte sunt energii de aport, pe care le primește din mediul său de viață sau din eterul cosmic. Energia corpului uman se află în relații de interdependență cu energia universală, din care face parte și de care nu poate fi izolată.

Energia universală trece prin orice și ajunge oriunde. Puțini dintre noi cunoaștem acest lucru, și foarte puține persoane sunt în stare s-o direcționeze și s-o folosească în mod conștient. Energia universală diferă de bioenergie, nu este influențată de credința celui ce o primește, nu este pozitivă sau negativă, bună sau rea; ea este o energie vibrațională, acționând integral asupra ființelor vii, este puternic penetrantă și inepuizabilă, ea poate fi înmagazinată pe termen limitat și poate fi direcționată în spațiu și timp, este de natură transcendentală și acționează asupra tuturor structurilor vii și nevii.

Altfel spus, energia universală este cea care susține viața.

În paginile ce urmează, veți descoperi că, în primul rând, tocmai o împletire armonioasă între cele două tipuri de energie – universală și umană – stă la baza noii terapii de succes: COJOTERAPIA.

Dr. Mihaela Dragostin

O NOUĂ METODĂ TERAPEUTICĂ NECONVENȚIONALĂ

Până în prezent, s-au formulat mai multe definiții ale stării optime de sănătate.

După dr. ing. C. Cojocaru *sănătatea* este starea în care parametrii biocâmpului măsurabil se află în limite normale, *biocâmpul* fiind o formă de manifestare a *bioenergiei*. Biocâmpul poate fi măsurat cu aparatură specială, ce indică un anumit nivel constant al parametrilor, determinându-se astfel o suprafață ce se dispune în jurul corpului la o distanță de 10-15 cm, iar în zona occipitală se prelungește în formă de flamură, cu lungimea variabilă de 0,5-3 m (lungimea acesteia este direct proporțională cu activitatea intelectuală). Orice abatere de la normal semnifică o deteriorare a sănătății organismului.

Ea poate fi:

- nemanifestă;
- manifestă, evidențiată prin modificări biologice ale mediului intern și ale funcționalității diferitelor organe.

Orice *deformare*, în sensul reducerii valorilor normale, ajungându-se până la *anularea* aurei – învelișul invizibil al corpului (cu grosimea normală de 10-15 cm) – sugerează starea de *boală*.

Să luăm, de exemplu, o persoană care, în stare de echilibru (sănătate), prezenta un nivel constant al biocâmpului de 2,7 m în zona occipitală; în cazul apariției unei dureri acute la genunchiul stâng, s-a constatat apariția unui *con energetic parazitar*. Această anomalie a atras după sine scăderea până la 0,6 m a flamurii energetice occipitale, ceea ce înseamnă că energia a fost dirijată spre zona suferindă. Logic, energia mentală, adică disponibilitatea de a citi, de

a acumula informații, este tulburată în cazul prezenței unei dureri, indiferent de localizarea ei (genunchi, măsea, rinichi etc.), activitatea normală putând reîncepe numai când durerea a dispărut complet – semnul însănătoșirii. Prin determinarea nivelului constant, ne vom da seama dacă biocâmpul și-a revenit la forma și la valorile inițiale, normale – așadar, dacă s-a produs o reechilibrare bioenergetică a organismului.

Există mai multe procedee ce favorizează revenirea la starea normală, care aparțin atât medicinei clasice, cât și celei naturiste.

Dr. ing. C. Cojocaru a găsit o metodă foarte simplă de reechilibrare a biocâmpului cu ajutorul unui aparat inofensiv (care nu face rău, dacă este corect folosit), pasiv din punct de vedere al energiilor fizice, denumit *Cojocerc*, brevetat în opt variante. Acest aparat, aplicat pe capul pacientului, face să se întoarcă spre interiorul organismului său atât energia radiantă redusă din zona occipitală, cât și energia emanată în mod pasiv de zona genunchiului dureros (demonstrat prin măsurători ale biocâmpului).

Durata de aplicare a fiecărui *Cojocerc*, indiferent de variantă, este de maximum 10 minute. Numărul minim de ședințe pentru a se obține rezultate pozitive este de 3-5, existând posibilitatea de a fi efectuate și două ședințe pe zi, la interval de minimum o oră.

Menționăm că o ședință completă presupune folosirea a 3 variante de *Cojocerc* ce se schimbă succesiv din 10 în 10 minute, pe durata a 30 de minute – metodă practicată în Spitalul Militar Central, în perioada 1988-1989, cu rezultate pozitive în diverse afecțiuni: neurastenie, cefalee, stres manifestat prin insomnii.

În cazul unor boli asociate sau al unor boli mai grave (arterite sau chiar boli incurabile, ca leuconevraxita), biocâmpul prezintă un dezechilibru atât de mare încât nu poate fi readus la valorile normale cu metodele de mai sus sau cu alte procedee obișnuite.

Au existat, firește, și erori care au condus la disfuncții sau îmbolnăviri atât ale inventatorului, cât și ale membrilor familiei sale. Dar aici a fost mâna Destinului, întrucât, pe această cale, s-a ajuns în final la experimentarea în premieră a unei alte aparaturi mai complexe, menită să restabilească echilibrul energetic prin completarea deficitului organismului (suferind) cu energie cosmică neconvențională, fără de care viața pe Pământ n-ar fi posibilă.

Aceeași energie neconvențională, captată de *concentrator*, se administrează organismelor vii prin *traductoare* speciale, conectate pe suprafața pielii, la nivelul punctelor de acupunctură (care sunt porți

de intrare a energiei cosmice), dar și pe zonele dureroase, contribuind astfel la restabilirea echilibrului energetic.

Menționăm că, prin folosirea acestui procedeu, s-a constatat refacerea rapidă a nivelului constant al biocâmpului la distanțele normale precizate la începutul acestei lucrări. Acest lucru se întâmplă chiar în cazul bolilor incurabile, ceea ce, în final, duce la rezolvarea acestora –, lucru demonstrat atât prin starea de bine fizic a pacientului, cât și prin revenirea la normal a constantelor biologice sau fizice.

Aplicarea simultană a celor două aparate (*Cojocercul* și concentratorul de energie *Cojocen*) conduce la vindecarea mult mai rapidă și reprezintă, de fapt, esența *Cojoterapiei*.

Concluzie: Cojoterapia este o metodă de restabilire a echilibrului bioenergetic prin intermediul biocâmpului propriu, precum și de compensare a deficitului energetic al organismului cu ajutorul unui concentrator de energie neconvențională cosmică, ce acționează benefic asupra întregii energii a organismului (nu fragmentar, pe organe) – ceea ce corespunde noțiunii de *integralitate* –, energie care asigură starea de sănătate.

De ce este această metodă atât de eficientă? Răspunsul este simplu. Ordinea, succesiunea în care se compensează deficitul energetic este comandată de coordonatorul central al funcțiilor noastre vitale, responsabil de buna funcționare a fiecărui organ în parte – anume creierul, „calculatorul“, „programatorul“ care dirijează selectiv, prioritar, organele, în funcție de importanța lor vitală. El se „repară“ pe sine, apoi, în ordine, „repară“ inima, rinichii, deci exact organele supranumite „nobile“.

De pildă, un bolnav cu cardiopatie cronică dureroasă, dependent de nitroglicerină, a venit la tratament, dar nu pentru suferința respectivă, ci din cauza unei dureri lombare puternice (în treacăt fie zis, avea și un ulcer cronic și o sinuzită) și, în urma aplicării metodei *Cojoterapie*, s-au rezolvat sinuzita, ulcerul, iar durerea lombară a cedat din a 7-a zi, deci ultima; în schimb, alți pacienți, care suferă de o singură boală, își rezolvă problemele chiar în primele zile. Asemenea cazuri sunt numeroase.

În perioada de început, când inventatorul a experimentat atât pe propriul organism, cât și pe membrii familiei sale, a observat că respectarea timpilor de tratament, precum și a pauzelor ce trebuie făcute între ședințe (sau între ciclurile de ședințe) este *obligatorie*. În caz contrar,

apar fenomene nedorite – tulburări de echilibru, instabilitate, mers nesigur, incoerență în gândire, tulburări de concentrare, provocate de o stare de suprasaturare energetică (de un exces energetic), deci de un dezechilibru – care impun o pauză de minimum o lună de zile, urmând ca abia după aceea să se poată relua tratamentul.

Încărcarea energetică este secvențială, succesivă, selectivă; ea presupune atât timp de asimilare a respectivei energii, cât și de distribuție și de prelucrare a sa în organism, fapt realizat în pauzele dintre ședințe sau dintre ciclurile de ședințe.

De multe ori pacienții care, după părerea noastră, trebuiau să mai efectueze 1-2 ședințe, sau o nouă serie de ședințe, nu s-au mai prezentat, deoarece își redobândiseră sănătatea.

Dr. Elena Chițimia-Armenescu

Notă. Există mai multe cabinete de Cojoterapie în diverse orașe din țară, unele cu o activitate de peste un an de zile, care, prin rezultatele obținute, confirmă pe deplin cele expuse mai sus. Pentru informații mai amănunțite, sunați la tel.: 01/315.65.21 sau 092/50.33.05.

1. SĂNĂTATEA – BUNUL CEL MAI DE PREȚ

Deși trăim și ne desfășurăm activitatea în mijlocul naturii, aceasta continuă să rămână cel mai complex și mai fascinant mister pe care mintea umană, însetată de cunoaștere, n-a încetat o clipă să-l scruteze. Spun să-l scruteze, deoarece alfabetul pe care oamenii l-au avut și îl au la dispoziție a fost și este limitat. Acesta este motivul pentru care, acum, după secole de materialism habotnic și ipocrit, ne întoarcem la vechile rădăcini, la existența cosmică.

„Știința știe totul, dar, din păcate, numai atât", afirmă un mare fizician, evidențiind perfect această stare de fapt, această confruntare om-Cosmos.

Încă din zorii Antichității, strădania permanentă de a condensa infinitul mare în infinitul mic, adică dorința de a cuprinde întregul univers în complexa minte umană, era zadarnică în lipsa unei călăuze, a unei forțe situate în afara palpabilului; de aceea, vechile civilizații au pornit de la credință, cea capabilă să mute munții din loc și – după cum se va vedea – cea care poate să influențeze major legile fizicii. Aici avem de-a face cu un aparent paradox: acest mister pare să fi fost mai la îndemâna vechilor civilizații, devenind din ce în ce mai greu de pătruns prin metodele moderne. O explicație ar exista. Dintotdeauna, sănătatea a reprezentat una dintre preocupările de bază ale omului, căci însăși existența vieții depinde de acest bun neprețuit, iar singura modalitate de conservare a lui este *informația*. În momentul în care se ajunge la cunoașterea – măcar aproximativă – a rotițelor ce compun mecanismul, și implicit a modului lor de funcționare, se poate spune că ținta a fost atinsă.

Medicina modernă s-a dovedit a fi oarbă în ceea ce privește integrarea acestui mecanism în cadrul unuia și mai mare – se știe foarte bine că nu există sistem perfect izolat și, prin urmare, independent,

neinfluențabil. Astfel, a fost omisă racordarea ființei umane la imensele – și deloc neglijabile – forțe ale Cosmosului. Medicina modernă se dovedește din ce în ce mai neputincioasă, ineficiența medicamentelor (toate au contraindicații, și nu de puține ori administrarea lor determină în timp consecințe grave) ajungând să fie cunoscută de toată lumea. În plus, procurarea acestora se dovedește a fi din ce în ce mai dificilă, în multe cazuri imposibilă, din motive pur materiale – fenomen sesizabil în țara noastră, după decembrie 1989 –, și, drept urmare, starea de sănătate a populației se înrăutățește uimitor de repede.

În acest context, au început să câștige teren vechile proceduri. A fost reînviată medicina tradițională, au reușit să se impună acupunctura, homeopatia, fitoterapia, la care s-au adăugat noi procedee, mai mult sau mai puțin fondate, dar cu rezultate excelente, cum ar fi: Reiki, bioenergoterapia, radiestezia etc. Au apărut tratamente la distanță, în care credința joacă un rol major și care au înregistrat rezultate deosebite, după cum anunță mass-media.

Dezamăgit de medicina modernă și de inaccesibilitatea tratamentelor ei, omul își schimbă opțiunile, îndreptându-și atenția asupra acelei componente pe care începuse să o neglijeze – asupra spiritului –, ajungând astfel să intuiască, într-o măsură din ce în ce mai mare, o legătură intrinsecă între spirit și partea fizică a individualității sale, și în final să caute relațiile, structurile și determinările pe care le implică această nouă viziune a sa nu doar ca întreg, ci și ca ființă cosmică.

Dintr-o asemenea strădanie a apărut și *Cojoterapia*, o metodă nouă, ce nu este lipsită de o bază științifică și despre ale cărei rezultate „miraculoase" vom discuta în această carte. Capitolele care urmează vă vor lămuri – sperăm noi – în privința genezei sale, cât și a multiplelor posibilități de reabilitare a celui mai important bun al omului.

2. CINE ESTE DR. ING. CONSTANTIN COJOCARU?

Inventatorul „Cojoterapiei“ s-a născut la 17 ianuarie 1939 în comuna Blăgeşti, din judeţul Bacău, şi este absolvent al Facultăţii de radioelectronică. A lucrat în cadrul armatei – ajungând până la gradul de colonel – ocupându-se în exclusivitate de cercetarea ştiinţifică. Din cei 28 de ani în care a activat în calitate de cercetător ştiinţific principal, 18 i-a dedicat creaţiei medicale. În perioada petrecută la Laboratorul de biorobotică al Spitalului Militar Central, a realizat numeroase aparate originale de ortopedie (proteze de braţ, de antebraţ), obţinând în acelaşi timp 8 brevete de invenţie. Totodată, însă, mânat de o puternică pasiune, a întreprins pe cont propriu investigaţii în domeniul biolocaţiei. Lucrarea sa principală, *Biolocaţia activă* (apărută în 1991, la Editura Tehnică), se recomandă prin descoperiri, teorii şi aplicaţii situate pe aceeaşi treaptă cu cele mai importante realizări din domeniu pe plan mondial, cercetările respective contribuind la obţinerea altor 8 brevete de invenţie!

Dar dr. ing. Constantin Cojocaru şi-a îndreptat atenţia şi asupra terenului accidentat şi nesigur al bioenergeticii, domnia sa având meritul de a fi inventat şi pus în practică aparate şi proceduri prioritare pe plan mondial. De departe, însă, descoperirea de care ne ocupăm aici se anunţă a fi o nouă speranţă pentru sănătatea oamenilor.

E adevărat că populaţia globului sporeşte în fiecare an într-un ritm ameţitor – îngrijorător, spun specialiştii, dar fiecare om are dreptul de a trăi. Or, tocmai acest drept ne este contestat din ce în ce mai mult. Scăderea alarmantă a nivelului de trai ne afectează decisiv organismul. În România a crescut alarmant procentul mortalităţii şi, după cum se ştie, o naţiune lipsită de vigoare, de sănătate e sortită declinului.

Cojoterapia, fiind o metodă deosebit de eficientă şi extrem de accesibilă poate contribui la reversibilitatea acestui proces. Efectele sale benefice au fost aduse la cunoştinţa publicului larg în repetate rânduri, prin intermediul unor publicaţii ca: *Flacăra* (1992, „Sănătatea soseşte din cer“), *Magazin parapsihologic* (34/1995), *Monitorul de Suceava* (17 iulie 1997), *Vremea* (21 noiembrie 1996, „O speranţă certă pentru bolnavii incurabili“), *Formula As* (iulie 1997, „Cojoterapia – o uluitoare metodă de vindecare, verificată pe mii de cazuri – îmbătrâneşte la uşile Ministerului Sănătăţii, aşteptând să fie omologată. Noroc că bolnavii nu se împiedică în ştampile şi o folosesc“), VIP („Cojoterapia vindecă astmul bronşic“), revista *Viaţa armatei* (2/92; 4/92), revista *Pompierii români* (7/94, „O nouă tehnologie de sănătate“). Şi televiziunea s-a arătat receptivă, realizând o serie de emisiuni despre această metodă miraculoasă.

Reacţia publicului a depăşit toate aşteptările. Cei care apelează de obicei la cojoterapie sunt oameni fără speranţă, suferind de boli incurabile; în general, sunt cei pe care medicii alopaţi îi consideră drept cazuri-limită, fără şanse de vindecare sau de ameliorare. Formidabilele efecte curative ale metodei sunt cu atât mai surprinzătoare cu cât autorul ei nu foloseşte nici una dintre procedurile medicinei alopate sau naturiste. Tratamentul nu are precedent, căci, de data aceasta, „factorul curativ soseşte din Cosmos“, iar metoda este extrem de simplă: aparatul nu este altceva decât puntea de legătură dintre organismul uman şi infinitele resurse energetice ale Cosmosului. O dată în plus se dovedeşte faptul că natura, schilodită în permanenţă de acţiunile oamenilor, deţine încă destule resurse pentru a le reda acestora sănătatea.

3. CE ESTE COJOTERAPIA?

Cojoterapia este o metodă de tratament uman (sau animal) ce are drept obiectiv refacerea completă a stării de sănătate, chiar și în cazul unor boli considerate incurabile.

Ea e un fel de super-fizioterapie, ce se efectuează cu o aparatură originală (COJOCERC – dispozitiv pentru reechilibrarea bioenergetică prin intermediul biocâmpului propriu al pacientului. COJOCEN – concentrator de energie neconvențională, tip Cojocaru) brevetată, care nu este alimentată cu energie electrică sau magnetică, având drept scop compensarea deficitului de energie al organismului, survenit ca urmare a îmbolnăvirii, cât și refacerea echilibrului bioenergetic al organismului.

Cojoterapia nu dăunează organismului, nu are contraindicații, nu dă reacții adverse, nu este invazivă, deoarece se efectuează prin exteriorul organismului, iar restricțiile ce se impun sunt ușor de respectat. În plus, nu implică nicidecum un regim alimentar sever.

După părerea noastră, geneza sa este destul de interesantă, cu o ciudată nuanță providențială.

Se pare că totul a pornit de la un vis „grefat pe un mai vechi gând – după cum susține domnul Cojocaru – a cărui «gestație» a început încă din anii studenției." Acest lucru să nu vi se pară curios, deoarece se știe că, de multe ori, marile invenții au pornit de la fapte bizare sau pure întâmplări. Astfel, într-una dintre nopțile anului 1986, inventatorul s-a visat stând de vorbă cu Roger Moore. Cei care au văzut serialul „Sfântul" își amintesc că, pe generic, acesta purta deasupra capului un cerc, o aureolă, ca în icoanele ortodoxe. Imaginea acestui cerc a apărut în mai multe rânduri și în alte scene distincte.

Conștient de faptul că omul se află într-un permanent schimb de informație cu mediul, fiind racordat la marea conștiință cosmică, domnul Cojocaru a încercat să descifreze ceea ce bănuia a fi un mesaj codificat. Imaginea cercurilor, repetată obsedant, nu putea fi o fixație

sau o coincidență. Bineînțeles că vechile sale preocupări și cunoștințele de radioelectronist au jucat un rol important. În felul acesta, domnia sa a intuit posibilitatea ca obiectele de forma cercului – în cazul în care sunt așezate pe cap – să aibă rolul de antenă (pentru frecvențele foarte înalte) sau de spiră în scurtcircuit pentru frecvențele relativ joase. Pornind de la această idee, a realizat un cerc din metal, cu diametrul de circa 20 de cm, folosind o sârmă din cupru blanc cu grosimea de 3 mm, pe care și l-a așezat pe cap, urmărindu-i efectele.

Alegerea cuprului nu a fost întâmplătoare. Se știe – în special cei care au studiat principiile bioenergiei cunosc acest lucru – că respectivul metal deține proprietăți deosebite, fiind capabil să purifice organismul de toxine. Cuprul, sub formă de brățară, era purtat la încheietura mâinii, în scopul de a se elimina energiile negative – astfel, se încerca îmbunătățirea stării organismului, dar și a spiritului. Se pare însă că, prin deplasarea deasupra capului, metalul a exercitat o altă influență, sau poate aceeași dar cu o intensitate mai mare și, deci, mai violentă, căci, după numai cinci minute, inventatorul a simțit o puternică durere de cap. E vorba de o durere stranie, pe care, la început, a pus-o pe seama oboselii. Continuând acest experiment și constatând că durerea se întețea, devenind insuportabilă, cauza a devenit evidentă: cercul așezat în jurul capului.

„Atunci am îndepărtat cercul – povestește domnia sa – dar durerea nu a cedat. Ce mai puteam face în această situație? Doar să iau hapuri, analgezice, așa cum mi-au recomandat de îndată colegii medici. Ți-ai găsit! Stăruitoare, încleștată ca o gheară de fruntea mea, durerea continua să-mi sfredelească creierul."

Trebuia găsită o soluție, și aceasta s-a materializat sub forma unui al doilea cerc, dar din alt material. Domnul Cojocaru l-a confecționat din bară de aluminiu cu grosimea de 5 mm, l-a așezat pe cap... și astfel „s-a produs revelația". După numai 5 minute, durerea s-a risipit; în plus, experimentul a confirmat vechile presupuneri privind existența biocâmpului în jurul corpului fizic, a spectrului de radiații ce s-ar putea afla în sfera microundelor sau dincolo de acestea.

Faptul că, datorită structurii sale atomice, cuprul este extrem de conductibil, capacitatea sa de captare și vehiculare a energiilor influențând nu numai biocâmpul uman, ci și undele emise de creier, reprezintă un lucru arhicunoscut. În schimb, nu se cunoaște cu precizie modul în care se produce această influențare, ce anume din

structurile biocâmpului suportă modificări, nu se cunosc în amănunt etapele acestei reacții în lanț, ci doar capetele sale – cauza și efectul. Pentru a aprofunda problema, știința trebuie să facă pași uriași în domeniul cercetării energiei informaționale a biocâmpului. Cert este că acest metal poate provoca o reacție benefică, dar și violentă din partea organismului, declanșând un dezechilibru la nivelul intrărilor și ieșirilor din sistem, fenomen ce nu poate fi controlat decât prin asocierea cuprului cu aluminiul, precum și printr-o utilizare strict limitată în timp a *cojocercului*.

Acest experiment a reprezentat doar prima etapă dintr-un lung șir de cercetări care nu s-au finalizat decât în anul 1989. În cadrul Spitalului Militar Central, domnul Constantin Cojocaru a beneficiat și de colaborarea unor colegi medici, care au avut amabilitatea de a-i face legătura atât cu o serie de bolnavi cu diverse afecțiuni, cât și cu persoane sănătoase (piloți de aviație). *Cojocercurile* astfel construite au fost plasate în diferite zone ale corpului și, prin repetate experimente, s-au depistat formele cele mai potrivite, cu eficacitate sporită.

Pentru a oferi cititorilor posibilitatea de a înțelege cum se obține vindecarea prin reechilibrare energetică cu ajutorul biocâmpului propriu, voi prezenta în continuare unul dintre brevetele de invenție obținute de domnul Cojocaru.

A. INVENȚIE, CONSTRUCȚIE, TERAPIE

Invenția (brevetul nr. 102 893/91) constă dintr-un dispozitiv de tratare (influențare) a unor afecțiuni psihice sau organice la om (sau animale), denumit *cojocerc*, și dintr-un procedeu de utilizare a acestuia.

Este cunoscut faptul că, la nivelul extremității cefalice, ca și în întreg corpul, există o rețea de canale, denumite de medicii chinezi Jing Luo, iar de acupunctorii europeni „meridiane". Aceste canale au proprietăți electrice diferite de cele ale țesutului înconjurător.

În lungul meridianelor, sunt dispuse punctele de acupunctură, intens folosite în tratarea a peste 400 de afecțiuni. Respectivele puncte, având o suprafață de circa 2 mm^2 (în caz de boală, aceasta crește până la 4 mm^2), ocupă numai 1% (aproximativ) din suprafața totală a corpului (1,5-1,8 m^2). Ele acționează ca un sistem homeostatic, ce readuce la normal tulburările funcționale de relativ mică amplitudine.

La nivelul extremității cefalice, există 7 meridiane, pe care sunt dispuse circa 70 de puncte, fiecare dintre ele având conexiuni variate cu sistemul nervos vegetativ și, implicit, cu funcționarea întregului organism (o „dublură" a sistemului vascular).

La ora actuală, se cunosc o serie de procedee de tratare a diferitelor maladii la om, bazate pe diverse efecte ale curentului electric continuu sau alternativ (diverse forme de undă), ale câmpului magnetic etc., acționându-se cu intensități suficient de mari (uneori, la limita suportabilului) pentru a se obține efectul scontat. Aceste metode de tratament pot fi aplicate însă numai pentru anumite afecțiuni. Pe de altă parte, datorită faptului că utilizează niveluri mari ale câmpului electric, magnetic etc., ele sunt destul de costisitoare și necesită mari consumuri energetice, existând totodată riscul de a afecta întregul organism într-un mod nedorit.

Intenția domnului Cojocaru a fost de a crea un dispozitiv care să nu se bazeze pe acțiunea majoră a unui câmp electric sau magnetic intens asupra organismului uman, care să fie ușor tolerat și ușor de manevrat de orice individ, care să nu aibă efecte nedorite sau să fie nociv.

Invenția la care ne referim a rezolvat totodată problema confecționării unor dispozitive pentru concentrarea biocâmpului individual

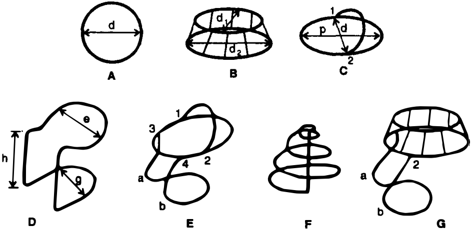


Fig. 1 Diverse forme ale *cojocercului*

în scopul remedierii afecțiunii existente și a reechilibrării bioenergetice a organismului.

Cojocercul se așază pe capul pacientului, iar circuitul se închide în jurul gâtului, cât mai aproape de acesta. Din 3 în 3 minute se înregistrează evoluția pulsului, eventual a tensiunii, dispozitivul fiind îndepărtat atunci când pulsul atinge o valoare maximă, procedura repetându-se de 5-7 ori.

Cojocercul (fig. 1) poate avea diferite forme, fiind construit dintr-o bară de cupru, aluminiu, cupru argintat sau cupru aurit, cu grosimea de 2-3 mm, îmbrăcată într-un tub de plastic și sudată sau lipită cu cositor în punctele terminale sau în punctele 1, 2, 3, 4. Dimensiunile d, d_1, d_2, c, g, p au valori între 150-250 mm, astfel încât dispozitivul să poată fi așezat cât mai bine pe circumferința capului pacientului. Pentru a avea un aspect agreabil din punct de vedere medical, *cojocercul* se matisează (îmbracă) cu fașă de tifon, spre a nu exercita vreo influență de ordin psihic asupra pacientului, care, în general, în etapa premergătoare tratamentului propriu-zis (perioada de testare inițială), trebuie să fie în necunoștință de cauză.

La *cojocercurile* de tip *C, D, E,* dimensiunile *a, b, h* se aleg în funcție de lungimea și grosimea gâtului pacientului; ele se mulează pe figura acestuia (fig. 2), pentru a se situa cât mai aproape de bărbie și a acoperi zona occipitală.



Fig. 2 Diverse modalități de plasare a *cojocercului*

Prin urmare, *cojocercul* este un dispozitiv mecanic total pasiv din puncte de vedere energetic, total inofensiv, neagresiv.

Dacă am considera biocâmpul ca fiind de natură ondulatorie (probabil în domeniul hiperfrecvențelor), atunci *cojocercurile* ar reprezenta niște antene, capabile să concentreze energia biocâmpului sau s-o preia din zona generatoare și s-o distribuie în zonele unde lipsește sau este redusă ca nivel. Oricum, ele determină o reducere a radiației biocâmpului în exterior, concentrând energia acestuia în imediata apropiere a corpului uman, omogenizând-o și favorizând încărcarea „bateriilor" epuizate, contribuind astfel în mare măsură la restabilirea stării de sănătate.

Am mai putea avansa și o altă ipoteză asupra mecanismului de acțiune a dispozitivului tip *cojocerc*, și anume că aceasta are capacitatea de a influența meridianele și punctele de acupunctură. Argumentele în acest sens ar fi:

- afecțiunile tratate până în prezent cu *cojocercul*, sunt predominant funcționale, la fel ca și cele tratabile prin acupunctură și alte metode conexe (electropunctura, magnetopunctura, presopunctura);
- în numeroase cazuri, dacă sunt tratate cu ajutorul *cojocercului*, respectivele afecțiuni cunosc o ameliorare foarte rapidă (2 minute – 20 minute), ceea ce presupune implicarea sistemului nervos vegetativ, ca și în acupunctură;
- deoarece *cojocercul* acționează asupra biocâmpului uman (ar fi utile niște experiențe și pe animale) prin punctele „electrodermale" sau „active", devine eficient prin intermediul acestora, deoarece ele sunt specializate tocmai în realizarea unei homeostazii bioenergetice și informaționale. (Punctele „active" sunt „ferestre" bioinformaționale),
- în efectele obținute, se exclude acțiunea sugestiei, deoarece pacienții descriu senzații specifice tipului de *cojocerc* utilizat, fără să fi cunoscut anterior această metodă de tratament; numeroase persoane prezintă simptome ce nu pot fi puse la îndoială: înroșirea feței, tahi- sau bradicardizare sau revenire la normal a pulsului și tensiunii arteriale, asemenea fenomene având loc și în acupunctură;
- unul dintre efectele cojocercului îl reprezintă instalarea relaxării generale – aceasta apare după aproximativ 7-20 minute de la aplicare, la fel ca și în cazul anumitor tehnici din acupunctură (după acupunctură – dar mai ales după electropunctură –

a fost constatată creșterea endorfinelor; probabil că același lucru se întâmplă și sub acțiunea *cojocercului*);

- efectele pozitive apar cu precădere în cazul acelor persoane care prezintă modificări ale pulsului la aplicarea *cojocercului* și sunt absente în cazul celor cu puls nemodificat;
- oamenii sănătoși manifestă o sensibilitate mai redusă la *cojocerc* decât bolnavii, la fel ca și în acupunctură.

Din experiența acumulată până acum, pare să reiasă faptul că fiecare tip de *cojocerc* are eficiență maximă în cazul unui anumit tip de afecțiuni; totodată, putem afirma că e posibil ca reacția să nu fie aceeași pentru toți pacienții, depinzând de specificul fiecăruia în parte.

Reechilibrarea energetică a organismului uman se realizează grație capacității *cojocercului* de a concentra energia biocâmpului uman în imediata apropiere a corpului pacientului, preluând-o din zona generatoare și distribuind-o în zone cu nivel redus, producând prin aceasta un efect benefic.

După cum am mai spus, *cojocercul* se plasează în general pe capul pacientului (fig. 2), iar circuitul se închide în jurul gâtului, cât mai aproape de acesta.

Pentru varianta B, se recomandă amplasarea cercului cu diametrul mai mic în sus; în schimb, în cazul *cojocercului* tip C, rezultatele



D

Fig. 3

sunt optime atunci când semicercul 1-2 este dispus transversal, legând cele două emisfere craniene.

Cojocercul tip D (fig. 3) poate avea aplicații multiple, pentru o gamă mai largă de afecțiuni; în cazul de față el poate fi utilizat în afecțiuni pulmonare.

În conformitate cu brevetul de invenție, procedeul de utilizare a *cojocercului* presupune următoarele faze:

- înregistrarea pulsului și, eventual, a tensiunii arteriale a pacientului în momentul aplicării *cojocercului*;
- testarea reacției pacientului la aplicarea *cojocercului* tip A. După ce persoana respectivă îl poartă pe cap, timp de 2-3 minute, se remarcă apariția (în majoritatea cazurilor!) a unor senzații cefalice de tip obstrucție sau o ameliorare a biocâmpului;
- dacă senzația este de ameliorare, se poate continua tratamentul cu tipul A, B, C, sau F – în funcție de afecțiune –, tatonându-se efectul dorit;
- din 3 în 3 minute, se va urmări a evoluția pulsului (eventual, a tensiunii);
- sistarea aplicării *cojocercului* în momentul când pulsul atinge valoarea maximă, urmând ca revenirea acestuia la normal să se facă fără *cojocerc*.

Dacă rezultatul nu se dovedește a fi satisfăcător, este recomandat să se facă o pauză de o lună de zile, după care această procedură va putea fi reluată. Astfel, există posibilitatea de a se obține unele ameliorări sau chiar vindecări, cu minimum de efort și fără efecte secundare, nocive. Tratamentul cu aceste tipuri de *cojocerc* nu provoacă nici un fel de complicații sau respingeri.

B. UTILIZAREA *COJOCERCULUI*

Pentru a se obține rezultate optime, alegerea *cojocercului* trebuie făcută în urma unui test. În cazul în care pacientul a reușit să construiască toate tipurile prezentate, el va descoperi captatorul ideal pentru organismul său, în felul următor:

Pacientul măsoară mai întâi pulsul și, dacă e posibil, tensiunea, apoi își așază *cojocercul* pe cap, așa cum indică fig. 2.

După cum am amintit, din 3 în 3 minute, vor fi măsurate valorile pe care le atinge pulsul (tensiunea), ca urmare a efectului produs de *cojocerc*, și vor fi notate într-un tabel precum cel de mai jos.

Timp (min)	0	3	6	9	10	15	18
Puls (sau tensiune)	62	68	76	85	81		

Trebuie să se rețină, însă, faptul că valorile pulsului sau ale tensiunii pot fi diferite de cele prezentate în tabel, ele depinzând de organismul fiecărui individ în parte. Cu aceste date se poate întocmi un astfel de grafic:

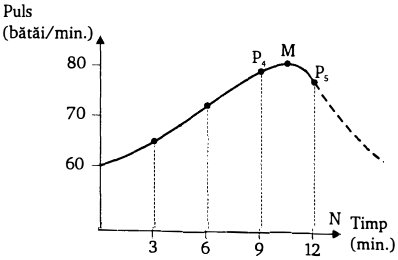


Fig. 4

Dar atenție! În momentul în care se înregistrează de două ori consecutiv aceeași valoare a pulsului (P4, P5), sau când ultima măsurătoare arată o valoare mai mică a pulsului (sau a tensiunii) decât cea precedentă (P5, P4), exercițiul de testare trebuie întrerupt. Din acest grafic, se poate observa că există un maximum (M) al curbei, care reprezintă punctul optim al testului, când exercițiul trebuie oprit. Cu toate acestea, nu se înregistrează efecte negative esențiale dacă el continuă. Graficul indică (prin linia punctată) o scădere continuă a pulsului, dacă se menține *cojocercul* pe cap, ceea

ce îi provoacă individului o stare dezagreabilă, uneori amețeli și o stare de neliniște. Sistând experimentul în momentul N (aproximativ în minutul 12), revenirea la normal se face ușor, organismul fiind lăsat să lucreze sub comanda creierului.

Asemenea oscilații ale pulsului (tensiunii) nu sunt deloc obositoare pentru organism – în repaus, inima poate atinge chiar o frecvență de 100-120 bătăi pe minut. S-a constatat că oscilațiile pulsului (chiar până la valori maxime, M sau P5) sunt extrem de benefice pentru organism, deoarece duc la eliminarea unor tulburări cum sunt: durerile de cap, migrenele, amețelile, insomnia, durerile de ochi etc.

Așadar, în urma efectuării acestor teste, pacientul își poate alege dintre *cojocercurile* confecționate pe cele cu randament optim, adică pe cele care au provocat ridicarea pulsului și a tensiunii. Cele care le mențin constante sau le reduc valoarea nu vor fi utilizate; abia după aceea se poate trece la tratamentul propriu-zis.

Se recomandă ca tratamentul să fie compus din ședințe cu o durată de circa o jumătate de oră, timp în care, succesiv, pot fi schimbate *cojocercurile* indicate în fig. 1, în combinațiile: B-C-D; D-E-B; C-D-B. Ședințele pot fi repetate din 3 în 3 ore, până când simptomele dispar.

Cojocercul B are preponderent rolul de a atenua simțitor durerile de cap ce apar în faza de încheiere a ședinței, sau în orice alt moment.

Pentru combaterea durerilor de cap se pot încerca și alte tipuri de *cojocerc* – de la caz la caz, ele pot avea chiar o eficiență mai mare decât *cojocercul* de tip B; dacă se constată acest lucru, dispozitivul respectiv se lasă pe cap timp de 10-12 minute.

De exemplu, s-a constatat că un *cojocerc* tip D este extrem de util pentru reglarea ritmului bătăilor inimii, pentru depășirea crizelor de hipotonie, pentru reducerea pulsului în stare de repaus.

Persoanele care vor urma un tratament cu acest dispozitiv vor constata că boala de care suferă dispare definitiv, sau măcar pentru o vreme (de obicei, pentru ca respectiva boală să dispară definitiv, este necesar să se combine *cojocercul* cu *cojocenul*), și că nu mai sunt obligate să mai arunce bani pe „droguri“ farmaceutice, această sabie cu două tăișuri, ce alină durerile, creând altele noi.

4. MINUNEA CONTINUĂ

Dintre aparatele concepute și realizate de dr. ing. Constantin Cojocaru în scopuri terapeutice, până acum ne-am referit doar la *cojocerc* – captator cu o acțiune limitată la combaterea unor afecțiuni ale sistemului nervos central (SNC).

În general, însă, cojoterapia propriu-zisă se bazează pe folosirea combinată a unui întreg arsenal terapeutic. Deci, pentru a se vindeca de boli mai complexe, catalogate chiar incurabile, pacienții trebuie să recurgă la un ajutor calificat, programându-se la unul dintre cabinetele care utilizează această tehnică de tratament.

După cum am amintit la începutul cărții, inventatorul nostru era pasionat și de radiestezie, și astfel a ajuns să facă o nouă descoperire, pe care a valorificat-o în cadrul cojoterapiei și care a atras atenția domnului Dumitru Hristenco, autorul cărții „Radiestezia – Metodă de investigare și analiză energetică“ (1996 – Editura Teora):

„Pentru detecția în teren, pe care dr. ing. Constantin Cojocaru o numește biolocație, acesta a imaginat și a realizat un generator de semnal unidirecțional, ce permite creșterea preciziei, realizând biolocația activă. Acest generator ar funcționa după principiul radarului, emițând un semnal care, străbătând zone de discontinuitate, este reflectat; semnalul fiind foarte puternic, elimină efectul perturbator al unor radiații parazite. Este o realizare relativ nouă, pe care practica trebuie să o confirme.“

Toate aceste realizări au constituit baza de la care a pornit domnul Cojocaru atunci când a inventat *cojocenul* (concentrator de energie neconvențională).

Conform cercetărilor de ultimă oră, manifestările energetice ale piramidelor sunt din ce în ce mai productive, devenind cunoscute în lumea întreagă. Dar și aceste piramide par a fi extrem de capricioase,

experimentele nereușind întotdeauna, deși sunt respectate întocmai poziția și dimensiunile. De exemplu, lama depusă de Drbal (un inventator ceh) în interiorul unei piramide se ascuțea atunci când aceasta se afla la Muzeul Militar, dar nu se mai ascuțea dacă piramida era plasată la Spitalul Militar Central. Domnul Constantin Cojocaru a detectat un efect de amplificare, precum și o reducere substanțială a consumului de energie electrică la aparatura electrocasnică pusă sub piramidă; totuși, domeniul în care acest fenomen a dat rezultate cu adevărat uimitoare a fost cojoterapia.

Se știe că există o zonă de maximă intensitate energetică în interiorul piramidei, aflată la două treimi de vârf și o treime de bază. Aici, concentrațiile energetice sunt bine valorificate în interesul bolnavilor.

Cojocenul concentrează energia cosmică; aceasta este captată și transmisă prin conductoarele electrice ale traductoarelor fixate pe corpul bolnavului.

Știm cu toții că despre Marea Piramidă a lui Keops s-au scris nenumărate lucrări și că subiectul nu este epuizat. Dispunerea și dimensiunile acestei insolite construcții au atras în repetate rânduri atenția cercetătorilor – dar și a oamenilor obișnuiți –, stârnind, bineînțeles, și multe speculații. S-au făcut nenumărate experimente pentru a se descifra așa-zisul „efect de piramidă“ și s-a constatat într-adevăr că această formă geometrică deține interesante capacități de concentrare a energiilor (de exemplu, dacă sunt plasate în interiorul ei, plantele se dezvoltă și dau rod mult mai rapid, apa de piramidă are efecte terapeutice, alimentele se conservă mult mai bine, chiar organismele capătă un spor de vigoare), care au fost exploatate în fel și chip.

Revenind la tratamentul propriu-zis, trebuie spus că acesta nu este deloc dureros, pacienții „îmbăindu-se“, pur și simplu, într-o atmosferă încărcată cu energie neconvențională. În plus, spre deosebire de metodele folosite de bioenergoterapeuți – oameni ce și-au dezvoltat sau s-au născut cu o capacitate sporită de vehiculare a energiilor – cojoterapia elimină problema „contactului direct“ uman. Se cuvine să menționăm că influența pe care vindecătorii o exercită asupra pacienților nu este întotdeauna benefică, deoarece, prin transferul de energie pe care îl realizează, aceștia pot induce, o dată cu fluxul energetic, pe care, în mod normal, ar trebui să-l capteze tot

din mediul înconjurător, și o serie de elemente care pot dăuna organismului bolnav, și așa destul de slăbit (și, deci, extrem de vulnerabil). Fenomenul respectiv se explică prin faptul că energia emisă de vindecători trece prin propriul lor biocâmp, suferind transformări de ordin informațional și calitativ, acestea fiind apoi transferate în câmpul pacientului, pe care îl „programează" eronat. Nu se întâmplă întotdeauna așa, dar riscul există, iar prețul plătit poate fi destul de mare! Conform vechilor precepte, cel ce dorește să vindece trebuie să fie neapărat curat la trup și la suflet (un soi de sfânt!) pentru a nu transfera pacienților săi acel „ceva" cu care el însuși va avea de luptat mai târziu.

Pe de altă parte, însă, trebuie să subliniem și un alt aspect: capacitățile ieșite din comun nu aduc singure vindecarea suferinzilor. Bioenergoterapeutul trebuie să cunoască foarte bine structura biocâmpului omului pe care dorește să-l vindece, pentru a ști cum anume să procedeze, fără a forța organismul acestuia, provocându-i un dezechilibru și mai mare. Sunteți pregătit să riscați?

Cojoterapia nu se confruntă cu toate aceste probleme, deoarece energia este transferată pacienților nemodificată, în starea „necontaminată" în care se află în natură – fără modificări –, fiind absorbită și distribuită după necesitățile proprii fiecărui organism bolnav, contribuind astfel la refacerea resurselor și structurilor alterate ale biocâmpului individual.

Hipocrate spunea că, înainte de a vindeca trupul, trebuie vindecat spiritul. Conform acestei afirmații, cauza bolii s-ar afla în dezechilibrele care apar în spirit, ele afectând ulterior modul de funcționare a organismului.

Această teorie și-a găsit din ce în ce mai mulți adepți în zilele noastre (în special, dintre cei ce au fost dezamăgiți de rezultatele înregistrate de medicina modernă, care tratează efectele fără a cerceta cauza), dar ea rămâne, totuși, o ipoteză ce nu poate fi demonstrată din punct de vedere științific.

În tot cazul, acum se știe cu certitudine că există o legătură indestructibilă între biocâmpul informațional și felul în care funcționează corpul, căci primul este cel care dirijează și condiționează toate operațiunile celui de-al doilea.

Un biocâmp cu o permeabilitate selectivă, semănând întrucâtva cu membrana celulară (cu care se pot găsi unele similitudini) – altfel spus, un biocâmp perfect echilibrat –, reprezintă dovada că avem de-a face cu un organism sănătos și viguros. Dacă în biocâmp se produc unele „spărturi" sau deformări, din cauza unor distorsionări energetice, acestea vor determina în mod automat dereglări funcționale în cadrul organismului.

Cojoterapia nu face altceva decât să favorizeze compensarea deficitului energetic și să restabilească echilibrul, fără a interveni direct în sistemul biocâmpului – iar acesta, bazându-se pe propriul „program" genetic, redistribuie energia spre zonele afectate, refăcându-și configurația și, bineînțeles, eliminând cauza bolii. Treptat, organismul se reface și suferința dispare.

Iată o soluție simplă, dar „miraculoasă", de care au beneficiat mii de bolnavi fără speranță...

Într-un articol apărut în „Magazin parapsihologic" s-au adus în discuție uimitoarele realizări ale savantului american de origine austriacă Wilhelm Reich, care utiliza acea formă de energie cosmică denumită de el „orgonică". Tot acolo, se afirma că unii autori ar fi posedat date exacte referitoare la acumulatorul de energie orgonică, subliniindu-se însă faptul că nici unul nu se încumetă să-l construiască. Deși Concentratorului de energie neconvențională tip *cojocen* diferă din punctul de vedere al construcției de ceea ce ar trebui să fie un acumulator de energie orgonică, el își propune să „utilizeze această frântură de energie cosmică doar pentru reîncărcarea «bateriilor» uzate ale organismelor ființelor vii!"

Sistemul este foarte simplu: un concentrator de energie, fire conductoare ale traductoarelor distribuitoare de energie cosmică neconvențională spre corpul pacientului, un timp fix de aplicare. Bolnavii sunt așezați pe scaune „conectate" la modulul *cojocen*, iar pe cap, pe mâini, pe picioare (eventual pe spate, piept, față, abdomen, adică în zonele afectate) li se fixează o serie de traductoare, care preiau energia din *cojocen* și o administrează organismului uman, într-o formă ce poate fi asimilată. Terminalele traductoarelor sunt eprubetele din sticlă. Bineînțeles, deasupra capului se așază *cojocercul*, care se schimbă din 10 în 10 minute.

Temperatura de lucru și cea a mediului ambiant sunt extrem de importante, deoarece de ele depinde viteza de rezolvare a afecțiunilor (e recomandabil ca amândouă să aibă o valoare între +20° și +30° – starea ideală este atunci când corpul pacientului are

tendința de a transpira). În anotimpul rece, când porii nu se dilată, absorbția energiei neconvenționale este minimă, deci și restabilirea sănătății e mai lentă. Se recomandă o îmbrăcăminte adecvată, care să acopere pe cât posibil cea mai mare parte a suprafeței pielii de pe antebrațe (bluze cu mânecă lungă) și de pe membrele inferioare (pantaloni, fuste lungi etc.), protejând-o astfel de ploaie, soare, frig sau curent.

Dacă vă hotărâți să urmați acest tratament, aveți nevoie de o cămașă cu mânecă lungă (eventual, un trening), de papuci, de o pălărie (dacă e soare) și un prosop, pentru protejarea termică a picioarelor pe durata ședințelor de cojoterapie. De asemenea, este indicat să vă aduceți haine de schimb, pentru că, uneori, vindecarea presupune transpirație, iar aceasta, dacă este neglijată, poate duce la răceală.

Un alt factor important este starea de spirit. Încrederea în metodă, lipsa stresului (bolnavii trebuie să evite să se lase subjugați de gânduri – în special, de cele cu efect negativ) contribuie la reușită. Unele stări și sentimente, precum: teama, aroganța, graba, încordarea, emotivitatea ridicată etc., care blochează asimilarea acestor energii și, prin urmare, îngreunează restabilirea sănătății și scad eficiența metodei, trebuie de asemenea evitate. În momentul în care ne supărăm, în momentul în care ne grăbim – într-un cuvânt, ori de câte ori ne aflăm sub influența unei trăiri ce implică o tensiune, chiar dacă nu conștientizăm acest lucru – structurile biocâmpului se modifică, subconștientul e preocupat de grija nouă care s-a ivit, energia sa se consumă în vânt, căci nu este folosită constructiv. Dacă sunteți animat de sentimente nu tocmai frumoase, biocâmpul dumneavoastră vibrează pe frecvențe joase și, astfel, el nu mai are posibilitatea de a accede la ceea ce am denumit convențional energii cosmice. În acele momente, atât conștientul, cât și subconștientul se preocupă de starea dezagreabilă pe care o resimte pacientul și uită să fie operative în sensul vindecării. Chiar dacă pare bizar, totuși există o strânsă legătură între cele trei componente: conștient, subconștient, biocâmp. Acesta din urmă este reglat de subconștient și mai rar de conștient. Orice defecțiune a biocâmpului e înregistrată în subconștient, iar conștientul se află în perfectă concordanță cu acesta.

Pe de altă parte, se presupune că imaginea unei stări de sănătate precare, creată în subconștient, se reflectă la nivelul biocâmpului sub formă de deficit energetic sau de deformări de spectru și consistență. Și într-un caz, și în celălalt, cojoterapia poate îndrepta neajunsurile.

Dr. ing. C. Cojocaru consideră că *biocâmpul* este o formă energetică de manifestare a viului în apropierea unui corp (uman sau animal), reflectând starea de sănătate sau de boală a organismului respectiv. S-a constatat că, de obicei, în cazul oamenilor, acest biocâmp are o formă de anvelopă, ce se dispune la circa 10-15 cm de suprafața pielii, atunci când persoana nu are afecțiuni evidente. În plus, după cum am mai amintit, acest biocâmp se prelungește în zona occipitală în formă de flamură, care poate atinge o lungime de circa 3 m, în cazul în care persoana practică o muncă intelectuală; dacă persoana nu are preocupări intelectuale, lungimea normală a acestui biocâmp este doar de 0,5 m! Valorile de mai sus corespund stării normale de sănătate a organismului.

Atunci când o persoană se îmbolnăvește, aceste valori se modifică – dar cea mai afectată este componenta occipitală, care poate scădea până la 0,5 m sau chiar până la 10 cm! De exemplu, un individ care, în mod normal, avea valoarea de 2,7 m, după ce a început să simtă dureri puternice în genunchiul stâng, a prezentat o reducere drastică a componentei occipitale, până la 0,6 m; în schimb, din genunchi pleca o radiație parazită similară, sub forma unui con, care se percepea la același nivel constant de circa 3 m!

Aceste radiații parazite indică în mod clar prezența unei maladii. Dacă persoana suferă de o boală incurabilă sau are diagnostice multiple, atunci nivelul biocâmpului se reduce mult sub 10 cm!

În cazul unor boli simple, cu ajutorul *cojocercului* se poate face reechilibrarea bioenergetică prin intermediul biocâmpului propriu, în scurt timp acesta revenind la valorile normale prezentate mai sus. În cazul unor boli grave, acțiunea *cojocercului* nu mai este suficientă pentru compensarea deficitului de energie și atunci se intervine cu *cojocenul*, care, prin traductoarele sale, pompează tocmai acea componentă energetică ce lipsește organismului, încărcând „bateriile"; astfel, valoarea biocâmpului revine la normal și, o dată cu aceasta, se reface și starea de sănătate a organismului. După cum vedeți, totul este destul de simplu...

Evident, întrucât cantitatea preponderentă de energie este la cap („calculator“, creier), rezultă că soluționarea problemelor de sănătate cade în seama „calculatorului“, care conține și cauza bolii, îmbolnăvirea organului reprezentând doar efectul! Puteți deduce de aici că noi tratăm cauza, iar nu efectul îmbolnăvirii și, de aceea, rezultatele sunt evidente, chiar și în cazul bolilor foarte grave, incurabile. Nu există termenul de ameliorare, ci de rezolvare!

5. TRATAMENTUL

Fără îndoială, reprezintă un lucru bine cunoscut faptul că toate componentele acestui univers – de la cele mai mici particule (electron, proton, foton...) și până la complexele galaxii – n-ar putea exista fără energie. În fizică, energia stă la baza fiecărui sistem mecanic; în chimie, ea este legată de fenomenul de ionizare, electroliză, reacții în general; în biologie, stă la baza vieții etc.

Concluzia: cu toții suntem alcătuiți din energie și trăim în mijlocul ei. Ca atare, metoda cojoterapeutică n-ar fi putut să apară fără descoperirea unui dispozitiv capabil să capteze și să concentreze o mare cantitate din această energie cosmică. Astfel au apărut *cojocercul* și *cojocenul*. S-a constatat, însă, că procesul de captare a energiei din mediul înconjurător presupune anumite riscuri. Și radiațiile gama (radiație de fotoni, fără masă sau sarcină, care se propagă sub formă de undă) reprezintă o formă de energie, și totuși sunt dăunătoare organismelor. De aici, grija de a capta energii „naturale“ a căror doză de nocivitate să fie nesemnificativă.

Procedeul propriu-zis de restabilire a stării de sănătate este simplu: energia transmisă de *cojocen* și absorbită de pacient este redistribuită în continuare de către corp (care deține un adevărat sistem al priorităților) spre zonele deficitare. Organul bolnav își primește porția de „combustibil“ ce i-a lipsit și este gata să înlăture boala și să-și reia activitatea.

Prin urmare, este foarte important să fiți încrezător în șansele dumneavoastră de vindecare. În cazul în care pacientul suferă de mai multe tipuri de durere (afecțiuni), ordinea în care va avea loc eliminarea acestora nu depinde de modul în care se aplică traductoarele, ci de sistemul nervos central al individului, ce stabilește „ierarhia“ durerilor și ordinea de refacere.

Deoarece căldura joacă un rol important în procesul de vindecare – după cum am arătat deja – nu se recomandă efectuarea ședințelor

de cojoterapie pe durata anotimpului rece pentru afecțiunile ochilor, ale căilor respiratorii etc., deoarece există riscul ca organele respective să intre în contact direct cu mediul ambiant fără a putea fi protejate termic, și astfel nu se ajunge la vindecare.

Un alt factor care blochează parțial sau chiar total căile de asimilare a energiilor neconvenționale este *poluarea* de orice fel (a aerului, sonoră etc.); astfel, ea afectează viteza de restabilire a stării normale de sănătate.

Bănuiesc că, o dată ajunși aici, sunteți extrem de nerăbdător să aflați ce boli pot fi tratate cu ajutorul acestei metode miraculoase. Vă vom satisface imediat curiozitatea.

Există garanția unei reușite (de peste 80% la numărul de cazuri) pentru următoarele boli:

- pancreatită
- arterită
- sindrom Raynaud
- astm bronșic
- strabism și miopie forte
- cataractă congenitală la copii până la 12 ani
- enurezis
- ulcer
- melenă
- noduli chistici
- chisturi
- monturi
- pinteni calcaneeni
- migrene
- dureri de cap
- spondiloză
- discopatie
- lumbago
- artroză
- coxartroză
- poliartrită
- reumatism
- dischinezie și litiază biliară
- parodontoză
- impotență

Și lista ar putea continua.

Tratamentul are eficiență numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) dacă nu s-a intervenit pe căi chirurgicale (de exemplu, extirparea glandei tiroide exclude vreun efect cojoterapeutic de vindecare);

b) dacă nu au fost administrate medicamente forte, cu contraindicații multiple (cu unele excepții);

c) dacă boala nu are o vechime mai mare de 1-5 ani, iar vârsta bolnavului este cuprinsă între 5-50 de ani (există șanse de vindecare și în afara acestor limite; totuși, ele sunt mai reduse, sub procentul consemnat anterior).

Această terapie poate fi aplicată și în cazul altor afecțiuni decât cele enumerate anterior, cu excepția cancerului, meningitei, tuberculozei, infecțiilor interne majore, afecțiunilor de ordin mecanic ale unor organe interne. De asemenea, pacientul nu trebuie să aibă bloc de ramură, cheaguri sau alte *blocaje ale circulației sanguine*, boli transmisibile.

A. CONDIȚII CE TREBUIE ÎNDEPLINITE PENTRU A URMA TRATAMENTUL

În primul rând, pacientul trebuie să prezinte un diagnostic recent stabilit de către medicul specialist, în original sau copie (copia va rămâne la cabinet).

Se impune respectarea precizărilor făcute anterior.

Se sistează administrarea medicamentelor sau a altor proceduri (cu unele excepții) cu cel puțin 5-10 zile înainte de venirea la cabinet. Cojoterapia este o metodă „solitară" – în cazul în care veți urma și alte tipuri de tratament în această perioadă, nu veți putea consemna rezultate clare, nu veți putea stabili ce tratament a provocat o reacție anume (nu aducem în discuție posibilitatea ca ele să se anuleze reciproc) – ca atare, ea nu se asociază cu alte tratamente. Sunt exceptate masajul și mișcarea, ambele specifice metodei.

Trebuie să vă procurați o îmbrăcăminte corespunzătoare (descrisă anterior), care să acopere cât mai mult suprafața corpului.

Trebuie să vă impuneți o stare de spirit cât mai optimistă, pentru a vă spori receptivitatea la tratament. În acest sens, amintiți-vă cât de important este să veniți odihnit, eliberat de stres, bine hrănit!

Hrana reprezintă un alt aspect care nu trebuie neglijat. Nu vă vom impune un regim, nu vă vom obliga să deveniți vegetarian etc. Atunci când nu este consumată în cantități foarte mari, carnea are proprietățile ei bune.

Iată despre ce este vorba: în timpul tratamentului, organismul dumneavoastră este expus unor reacții puternice, la care se adaugă durata propriu-zisă a ședințelor, de aceea trebuie să vă hrăniți bine înainte de a veni la cabinet.

Tratamentul nu prevede restricții alimentare speciale sau interdicție totală în privința băuturilor alcoolice slabe (bere, vin).

La sfârșitul fiecărei ședințe, se impune să faceți cât mai multă mișcare – în urma testărilor, s-a constatat că acest lucru contribuie la obținerea unor rezultate bune.

O dată cu începerea tratamentului, timp de aproximativ un an, va trebui să evitați *neapărat*: ploaia, frigul, staționarea în curent, contactul îndelungat cu o suprafață de ciment neacoperit, băile de soare sau expunerea la soare fără a avea capul protejat cu pălărie sau umbrelă. Dacă nu veți ține cont de aceste sumare prescripții, noi nu vom putea fi făcuți răspunzători pentru eventualele consecințe. În același timp, va trebui să evitați pe cât posibil stresul, stările tensionale care se pot ivi atât acasă, cât și la serviciu, poluarea de tot felul (sonoră, chiar și muzica de tip „dum-dum" etc.)

B. DURATA TRATAMENTULUI

Durata tratamentului depinde în primul rând de vechimea bolii și, desigur, de vârsta pacientului. Este normal ca o afecțiune instalată de mai mult timp să fie mai greu de alungat și e la fel de normal ca un organism mai uzat să reacționeze mai greu sau deloc la această metodă, deoarece rezervele sale energetice sunt extrem de scăzute. În acest caz, se poate vorbi de o incapacitate a acestuia nu numai de a absorbi energiile neconvenționale – deci, de a deveni receptiv –, ci și de a le asimila, dacă, totuși, absorbția are loc.

De exemplu, s-au înregistrat rezultate foarte bune pentru strabism sau miopii (hipermetropii forte) la copii, efectuându-se 1-2 ședințe de câte 2 ore, dar la persoane mai în vârstă, care au un număr mai mare de afecțiuni, tratamentul poate dura până la 9-16 zile.

În prezent, se efectuează cicluri de câte 7, 5 și apoi 4 zile de tratament (ultimele doar dacă mai este necesar), cu pauze de 10-15 zile între ele; avându-se în vedere că pauza dintre zilele de lucru nu este mai mică de 1-2 zile, tratamentul din cadrul unui ciclu se poate întinde pe o perioadă de 1-20 zile.

Pauzele dintre două serii de ședințe sunt absolut necesare, deoarece trebuie să oferim organismului răgazul necesar pentru a „lucra", asimilând și consumând energia neconvențională pentru „reparații capitale" la organele bolnave sau în zonele dureroase (timp în care se continuă eforturile fizice: mers, gimnastică, masaje etc.). Nu uitați, cel ce nu se mișcă și nu face eforturi, nu se va vindeca sau va avea nevoie de mai mult timp!

La început (anul 1989!), deși nivelurile energetice erau mai mici, durata unei ședințe de cojoterapie era de 25 de minute; mai târziu, pentru a nu complica fișele de evidență, ea a fost stabilită la o jumătate de oră. Orice depășire a acestui timp conducea la unele stări indezirabile pentru pacient – se producea un soi de „suprasaturație". Totodată, în cadrul ședinței de cojoterapie, utilizarea cojocercului a fost optimizată la 10 minute, pentru fiecare variantă folosită, după care se efectuează schimbarea acestuia pe capul pacientului.

De asemenea, tot pe cale experimentală, s-a demonstrat faptul că numărul maxim de ședințe consecutive administrate pacientului nu poate depăși cifra 8 (cu pauze aferente de 2-4 ore între ședințe).

Cu timpul, în unele cazuri, s-a constatat că durata unei ședințe se poate prelungi la o oră (1993), și apoi la două ore (1994), fără ca pacienții să resimtă efecte neplăcute (dimpotrivă, de cele mai multe ori metoda și-a sporit eficiența).

În urma sintetizării rezultatelor finale ale tratamentelor prin cojoterapie, am ajuns la concluzia că în peste 80% din cazuri am vindecat cardiopatia ischemică, astmul bronșic și arterita. Iată trei boli dependente de medicație permanentă.

Afecțiunile cardiace reprezintă unul dintre cele mai cumplite flageluri ale civilizației contemporane – anual, ele provoacă 50% din decesele pe plan mondial.

Iată ce a declarat în legătură cu această îngrijorătoare situație inventatorul metodei:

„Deși nu ne-am preocupat deloc de rezolvarea specială a acestei grupe de îmbolnăviri, totuși, din experiența de peste 5 ani de zile,

am constatat că în foarte multe cazuri, când pacienții prezentau diagnosticuri cu mai multe afecțiuni (printre care și afecțiuni cardiace), după rezolvarea prioritară a celor legate de cap («calculator»), obligatoriu urmau cele legate de inimă, și în toate cazurile se constatau îmbunătățiri esențiale ale stării pacienților (mai ales legate de capacitatea de efort vizibil)."

Din observațiile noastre, reiese faptul că prin insistență se poate ajunge la vindecare. Pacienții noștri au fișe de observație și sunt supravegheați în permanență. Atunci când persoanele în cauză nu au decât una sau două boli, restabilirea sănătății se produce rapid. În cazul copiilor, chiar dacă aceștia aveau boli grave (microcefalie, retardare), s-a ajuns la vindecare. Însă majoritatea pacienților au 4, 5 sau 6 boli asociate – de exemplu cardiopatie ischemică cronică dureroasă (CICD), hipertensiune arterială (HTA), diabet zaharat, reumatism cronic poliarticular, cataractă. În primele 7 zile de tratament, reușim să vindecăm una-două boli și să le ameliorăm pe celelalte. Dacă se respectă prescripțiile noastre, în final se ajunge la vindecare. Avem destule exemple în acest sens – deci nu facem afirmații gratuite. Am reușit să colaborăm cu pacienții noștri, determinându-i ca, pentru orice schimbare petrecută în pauze, să se prezinte la cabinetul de cojoterapie.

De exemplu, un pacient cu CICD, gastroduodenită cu colită de fermentație, dischinezie biliară, reumatism cronic poliarticular s-a vindecat după cele trei serii de tratament. După 5-6 luni, datorită faptului că nu a respectat regimul prescris, a făcut o criză de lumbago. Individul s-a prezentat la cabinetul de cojoterapie și, după numai o zi de tratament și-a revenit complet.

Ținem să precizăm că toți cei care s-au vindecat, dar, din diferite motive, după o vreme se confruntă cu o recidivă a bolii, pot să revină la tratament – de data aceasta durata lui va fi foarte scurtă.

6. SITUAȚIA PACIENȚILOR TRATAȚI PRIN COJOTERAPIE

Iată un bilanț care grăiește de la sine:

Trimestrul IV 1996

Diagnostic	Nr. cazuri	Comentarii
Arterită obliterantă	15	13 în curs de vindecare, 2 cazuri extreme, cu propunere de amputație, în tratament
Lombosciatică	11	pacienții au renunțat la medicație; nu există recidivă
Hernie de disc	5	3 cu operație, 2 fără operație, toate ameliorate
Spondiloză cervicală	17	în 2 cazuri nu s-au obținut ameliorări
Reumatism poliarticular cronic	21	într-un singur caz, asociat cu artroză, nu s-au obținut ameliorări
Artroză (coxartroze și ganartroze)	25	în 7 cazuri ameliorările sunt ușor sesizabile; în rest, ameliorări vizibile
Poliartrită reumatoidă	11	în 9 cazuri s-a renunțat complet la medicație; în 2 cazuri, stare staționară

Monturi	5	100% au dispărut durerile
Pinteni calcaneeni	1	rezolvat
Ulcer gastric sau duodenal	7	rezolvate în totalitate
Dischinezie biliară (cu sau fără litiază biliară)	10	în toate cazurile s-a renunțat complet la medicație
Litiază renală	6	2 pacienți au adus rezultatul ecografiei, în care nu se mai semnalează calculi renali; de la ceilalți 4 nu avem rezultatul ecografic
Hepatită cronică	7	după tratament, probele hepatice au fost în limite normale
Cardiopatii	22	doar 2 pacienți nu au prezentat ameliorări, din cauza întreruperii tratamentului
Chist ovarian	2	rezolvate în totalitate
Fibrom uterin	6	în toate cazurile s-au înregistrat ameliorări; se continuă tratamentul
Afecțiuni ale tiroidei	11	10 cazuri rezolvate; un caz nerezolvat, din cauza întreruperii tratamentului
Strabism	6	rezolvate în totalitate
Miopie	10	rezolvate în totalitate
Cataractă	11	rezolvate în totalitate
Astm bronșic	6	3 cazuri rezolvate; 3 pacienți au întrerupt tratamentul din cauza timpului nefavorabil

Sinuzită	3	un caz rezolvat; pentru celelalte două nu știm rezultatele
Encefalopatie	2	s-a redus simțitor medicația, starea generală a pacienților fiind bună
Sindrom cerebelos	9	pacienții au întrerupt medicația clasică, se simt bine, dar sunt încă sub observație
Colagenoză cu celule lupice	1	pacientul se simte foarte bine
Psoriazis	1	vindecat în totalitate
Noduli mamari	3	după tratament, în toate cazurile au dispărut nodulii
Leuconevraxită	10	doar în 2 cazuri nu s-au înregistrat progrese vizibile
Parkinson	21	9 pacienți au renunțat la medicație și se simt foarte bine; 10 nu au renunțat la medicamente și nu au mai urmat tratamentul prin cojoterapie; 2 sunt încă în tratament
Infarct miocardic	2	după tratament pacienții au prezentat o stare bună și au renunțat la medicație

Menționăm că în 26 de cazuri pacienții au renunțat la tratament din diferite motive.

Trimestrul I 1997

Diagnostic	Nr. cazuri	Comentarii
Cardiopatii	20	rezolvate în întregime
Neurastenie	11	7 cazuri rezolvate; 4 pacienți au întrerupt tratamentul, din motive subiective
Dischinezie biliară	18	15 rezolvate; 3 pacienți încă în tratament
Astm bronșic	9	8 rezolvate; 1 cu o vechime de 30 de ani ameliorat și încă în tratament
Reumatism cronic	38	ameliorate
Litiază renală	6	4 pacienți au terminat tratamentul; 2 l-au întrerupt
Poliartrită reumatoidă	4	ameliorate; încă în tratament
Sindrom cerebelos	4	2 cazuri rezolvate; 2 pacienți încă în tratament
Discopatie lombară	21	ameliorate; încă în tratament
Spondiloză	12	ameliorate; încă în tratament
Scolioză	2	ameliorate; încă în tratament
Chist osos	1	nu cunoaștem rezultatul investigațiilor de specialitate ulterioare
Spasmofilie	5	rezolvate
Gastrită	12	rezolvate

Diagnostic	Nr. cazuri	Comentarii
Ulcer gastric și duodenal	12	7 cazuri rezolvate; 4 ameliorate și încă în tratament; 1 pacient a întrerupt tratamentul, din cauza diabetului
Hepatită cronică	16	ameliorate; nu cunoaștem rezultatele investigațiilor de specialitate ulterioare
Afecțiuni ale tiroidei	6	ameliorate; nu cunoaștem rezultatele investigațiilor de specialitate ulterioare
Artroză	10	ameliorate; încă în tratament
Osteoporoză	3	nu cunoaștem rezultatele investigațiilor de specialitate ulterioare
Monturi și pinteni calcaneeni	3	încă în tratament
Chist ovarian	3	încă în tratament
Enurezis	4	2 cazuri rezolvate; 2 pacienți au întrerupt tratamentul
HTA	12	8 cazuri au ajuns cu valorile la normal; 3 pacienți sunt în tratament; 1 pacient a întrerupt tratamentul
Diabet zaharat	7	ameliorate
Psoriazis	8	ameliorate; încă în tratament
Leuconevraxită	7	ameliorate; încă în tratament

Parkinson	4	pacienții au întrerupt tratamentul din cauza timpului rece
Cataractă	6	ameliorate; nu cunoaștem rezultatele investigațiilor de specialitate
Strabism	3	s-a întrerupt tratamentul din cauza timpului rece
Ruptură musculară	1	rezolvat

Nu am avut posibilitatea de a întocmi o statistică exactă, care să ilustreze perfect situația actuală (numărul total al cazurilor rezolvate), întrucât nu am avut acces la rezultatele investigațiilor de specialitate efectuate ulterior. Multe persoane s-au vindecat, însă, din păcate, nu ne-au mai ținut la curent cu evoluția stării lor de sănătate.

De exemplu, o pacientă ce prezenta tulburări de vedere, în urma unei rahianestezii, a dispărut după o zi de tratament. Peste două luni, am întâlnit-o întâmplător și am aflat că se vindecase, doar după acea singură zi de tratament, și, prin urmare, socotise că nu mai avea rost să continue terapia conform programării. Uitase doar să ne anunțe!

Foarte puțini dintre pacienții incluși în statistica prezentată au venit la cabinetul de cojoterapie doar cu o singură afecțiune. În general, copiii au fost cei care au prezentat doar una sau două afecțiuni și, de aceea, durata de tratament a fost mai mică. (De pildă, sportivul cu ruptură musculară s-a vindecat într-o singură zi de tratament.) În rest, majoritatea pacienților au avut mai multe boli asociate. Toate cele 7 cazuri de diabet zaharat au fost însoțite fie de arterită, fie de cardiopatie ischemică, fie de astm bronșic, fie de reumatism poliarticular, fie de gastrită sau ulcer, fie de toate la un loc (!)

Toți cei care sufereau de două boli, au avut parte de o vindecare rapidă (maximum 7 zile de tratament), însă aceste cazuri au fost puține.

După cum am menționat anterior, de la foarte mulți pacienți nu ne-au mai parvenit rezultatele investigațiilor efectuate după terminarea tratamentului. Doar câțiva, suferind de cardiopatie ischemică,

au avut bunăvoința de a ne aduce la cabinet rezultatele de la cardiolog. Toate demonstrau că problemele lor fuseseră rezolvate.

Un lucru nu trebuie pierdut din vedere: toți cei care au urmat cu perseverență tratamentul și au respectat prescripțiile pe care le-am expus anterior s-au vindecat. Un exemplu extrem de concludent este cel al unui pacient care cumula mai multe afecțiuni grave: arterită, diabet zaharat, cardiopatie ischemică, reumatism cronic poliarticular (șocant, nu-i așa?). Cardiopatia s-a rezolvat rapid, însă pacientul s-a hotărât să meargă mai departe cu terapia și, făcând pauze dese, a reușit să efectueze peste 20 de zile de tratament. Urmarea: a ajuns cu toate valorile glicemiei la normal, durerile articulare au cedat, iar oscilometria arăta 3 la un picior și 4 la celălalt.

Un semnal pentru cei care se hotărăsc să recurgă la cojoterapie: dacă după 2-3 zile de terapie se întrezăresc ameliorări, e recomandabil să se continue tratamentul, conform planificării, deoarece acesta nu este toxic, nu este invaziv, nu are contraindicații sau efecte secundare negative – în mod cert, prin această metodă, vor obține rezultate uluitoare.

Trimestrul II 1997

Diagnostic	Nr. cazuri	Comentarii
Cardiopatii	30	25 cazuri rezolvate; 5 pacienți încă în tratament
Hipertensiune arterială	27	20 cazuri rezolvate; 7 pacienți încă în tratament
Neurastenie	16	9 cazuri rezolvate; 7 pacienți încă în tratament
Dischinezie biliară	16	11 cazuri rezolvate; 5 pacienți încă în tratament
Astm bronșic	8	6 cazuri rezolvate; 2 pacienți încă în tratament
Reumatism cronic	54	ameliorate
Litiază renală	2	rezolvate
Poliartrită reumatoidă	8	4 ameliorate; 4 pacienți încă în tratament

Discopatie lombară	24	18 rezolvate; 6 pacienți încă în tratament
Ulcer gastric și duodenal	5	rezolvate
Hepatită cronică	10	8 rezolvate; 2 pacienți încă în tratament
Afecțiuni ale tiroidei	6	4 rezolvate; 2 pacienți încă în tratament
Coxartroză	26	4 rezolvate; restul în tratament
Chist ovarian	6	5 rezolvate; 1 pacientă încă în tratament
Psoriazis	3	ameliorate; încă în tratament
Leuconevraxită	9	7 ameliorate și încă în tratament; 2 pacienți au renunțat
Parkinson	8	4 rezolvate; 4 pacienți încă în tratament
Accidente vasculare cerebrale cu hemiplegii	7	ameliorate
Hipoacuzie	2	rezolvate
Arterită	10	7 rezolvate; 3 pacienți încă în tratament
Mastoză chistică	5	3 rezolvate; 2 paciente încă în tratament
Strabism	5	2 rezolvate; 3 pacienți încă în tratament
Cataractă	3	ameliorate
Hemoroizi	2	rezolvate
Adenom de prostată	5	rezolvate
Miopie	3	ameliorate

În acest trimestru, am reușit să urmărim corect o serie de cazuri, datorită faptului că mulți pacienți și-au dat seama de eficacitatea acestei metode. Persoanele care aveau 3, 4 sau mai multe afecțiuni, și au început să se simtă mai bine, au ajuns singure la concluzia că trebuie să continue procedeul cojoterapeutic, pentru a scăpa de toate bolile.

Am început chiar să „colaborăm" cu o serie de pacienți, în sensul că nu am pierdut legătura cu ei după terminarea tratamentului. Astfel, ne-au parvenit rezultatele investigațiilor ulterioare. Trebuie să spunem încă o dată că toți cei care au respectat cu strictețe indicațiile cojoterapiei au progresat ori s-au vindecat.

Din observațiile făcute asupra pacienților, a reieșit faptul că *afecțiunile cardiace* răspund foarte bine la acest tratament, ajungându-se să se obțină modificări în sens pozitiv pe EKG.

Arteritele se pot ameliora, ba chiar se pot vindeca, însă tratamentul trebuie urmat cu perseverență. Doar 2 pacienți au renunțat la el, deoarece boala era foarte înaintată și nu existau șanse de vindecare.

Astmul bronșic a răspuns foarte bine la această terapie, din totalul pacienților pe care i-am avut, doar 4 au rămas în tratament, cu șanse de vindecare, ceilalți fiind rezolvați.

În cazul *poliartritei reumatoide*, am încercat să combinăm tratamentul – atunci când pacienții prezentau VSH mărit – cu antibiotice. Rezultatele au fost promițătoare.

Chisturile ovariene, mastoza chistică, hemoroizii, adenomul de prostată au răspuns excelent la această terapie.

Leuconevraxitele și *boala Parkinson* sunt boli incurabile și foarte grave. Prin cojoterapie se poate ajunge la vindecare, însă tratamentul este de durată și necesită multă răbdare din partea pacienților. De aceea, recomandăm persoanelor care suferă de aceste maladii să respecte întocmai recomandările făcute de terapeutul de la cabinetul de cojoterapie.

Trimestrul III 1997

Diagnostic	**Nr. cazuri**	**Comentarii**
Arterită	54	42 cazuri rezolvate; 12 încă în observație
CICD	62	46 rezolvate; 16 în observație

HTA	43	32 rezolvate; 11 în observație
Diabet zaharat	15	ameliorate
Ulcer gastric sau duodenal	24	22 rezolvate; 2 în observație
Hepatită cronică	18	16 rezolvate; 2 în observație
Dischinezie biliară	45	41 rezolvate; 4 în observație
Cataractă	18	9 rezolvate; 9 în observație
Glaucom	3	1 rezolvat; 2 în observație
Strabism	7	5 rezolvate; 2 în observație
Migrene	29	15 rezolvate; 14 în observație
Psoriazis	18	11 rezolvate; 7 în observație
Pinteni calcaneeni	2	1 rezolvat; 1 în observație
Monturi	4	3 rezolvate; 1 în observație
Chisturi ovariene	7	5 rezolvate; 2 în observație
Noduli mamari	4	rezolvate în întregime
Fibrom uterin	8	5 rezolvate; 3 în observație
Hemoroizi	4	rezolvate în întregime
Sinuzită	6	5 rezolvate; 1 în observație
Rinită	7	6 rezolvate; 1 în observație
Varice	5	2 rezolvate; 3 în observație

Afecțiuni ale tiroidei	30	19 rezolvate; 11 în observație
Nevralgie de trigemen	3	în observație
Astm bronșic	34	31 rezolvate; 3 în observație
Litiază renală	29	24 rezolvate; 5 în observație
Distrofie musculară	5	1 rezolvat; 4 în observație
Microcefalie	3	în observație
Enurezis	18	14 rezolvate; 4 în observație
Coxartroză	36	21 rezolvate; 15 în observație
Gonartroză	24	18 rezolvate; 6 în observație
Spondiloză	66	52 rezolvate; 14 în observație
Discopatie lombară	46	38 rezolvate; 8 în observație
Paradontoză	6	5 rezolvate; 1 în observație
Adenom de prostată	7	6 rezolvate; 1 în observație
Colagenoză	4	toate în observație
Hipoacuzie	5	3 rezolvate; 2 în observație
Leuconevraxită	44	14 progrese vizibile, 28 ameliorate, 2 staționare. Toate cazurile sunt în observație.
Accident vascular cerebral cu hemipareză	8	5 rezolvate; 3 în observație

Parapareză spastică	6	toate în observație
Sindrom extrapiramidal	8	toate în observație
Osteoporoză	6	4 rezolvate; 2 în observație
Nevroze	42	38 rezolvate; 4 în observație
Narcolepsie cu catalepsie	1	ameliorat

Am încercat să facem o clasificare pe diferite boli, pentru a calcula cât mai exact procentul vindecărilor. Am întâmpinat, totuși, dificultăți în acest sens, deoarece, după cum am mai spus, foarte mulți pacienți vin la tratament cu 4, 5 sau 6 boli asociate. Când am spus că un număr de cazuri sunt în observație, ne-am referit la faptul că un pacient cu 4, 5 sau 6 boli a reușit să se vindece de 2, iar celelalte sunt ameliorate – după o pauză, se reia tratamentul, încercând să le eliminăm și pe acestea.

Toți pacienții au fișă de observație și se află în permanență sub supraveghere. Numărul celor care nu au avut rezultate pozitive la tratamentul prin cojoterapie este foarte mic; dacă se mai întâmplă însă așa ceva este din cauză că respectivii pacienți asociază această terapie cu medicamentele.

Am reușit să colaborăm cu cei mai mulți pacienți, ceea ce a dus la obținerea unor rezultate pozitive. Dacă pacientul a manifestat o ameliorare cât de mică în primele zile de tratament, am reușit să-l convingem să continue și, până la urmă, am ajuns la vindecare. (Trebuie să facem aici o mică observație: în unele cazuri, rezultatele pozitive au apărut în pauza dintre seriile de tratament.)

Trimestrul IV 1997

Diagnostic	**Nr. cazuri**	**Comentarii**
Arterită	48	39 rezolvate; 9 în observație
CICD	69	58 rezolvate; 11 în observație
HTA	49	39 rezolvate; 10 în observație

Diabet	18	toate ameliorate
Ulcer gastroduodenal	32	28 rezolvate; 4 în observație
Dischinezie biliară	52	48 rezolvate; 4 în observație
Cataractă	16	10 rezolvate; 6 în observație
Glaucom	2	1 rezolvat; 1 în observație
Migrene	33	29 rezolvate; 4 în observație
Psoriazis	9	5 rezolvate; 4 în observație
Pinteni calcaneeni	1	rezolvat
Monturi	5	3 rezolvate; 2 în observație
Chisturi ovariene	17	11 rezolvate; 6 în observație
Noduli mamari	7	5 rezolvate; 2 în observație
Fibrom uterin	18	15 rezolvate; 3 în observație
Hemoroizi	3	toate rezolvate
Hepatită cronică	12	9 rezolvate; 3 în observație
Reumatism cronic	42	36 rezolvate; 6 în observație
Sinuzită	9	7 rezolvate; 2 în observație
Rinită	11	9 rezolvate; 2 în observație
Varice	3	2 rezolvate; 1 în obsevație

Afecțiuni tiroidiene	28	24 rezolvate; 4 în observație
Astm bronșic	27	25 rezolvate; 2 în observație
Litiază renală	35	31 rezolvate; 4 în observație
Distrofie musculară	4	aflate în observație
Enurezis	11	9 rezolvate; 2 în observație
Coxartroză	42	31 rezolvate; 11 în observație
Gonartroză	31	25 rezolvate; 6 în observație
Spondiloză	71	57 rezolvate; 14 în observație
Discopatie lombară	56	45 rezolvate; 11 în observație
Parodontoză	5	3 rezolvate; 2 în observație
Adenom de prostată	13	10 rezolvate; 3 în observație
Leuconevraxită	51	22 ameliorate, toate în observație; 23 cu progrese; 6 staționar
Accidente vasculare cerebrale	9	6 rezolvate; 3 ameliorate
Sindrom extrapiramidal	9	6 rezolvate; 3 sub observație
Osteoporoză	7	4 rezolvate; 3 sub observație
Nevroze	52	43 rezolvate; 9 sub observație

7. COJOTERAPIA PENTRU SPORTIVII DE PERFORMANȚĂ

Cojoterapia este indicată nu numai pentru vindecarea unor afecțiuni mai mult sau mai puțin grave, ci și pentru optimizarea condiției fizice și psihice. Astfel, se poate utiliza cu succes pentru:

a) **Stimularea (energizarea), în vederea creșterii capacității de efort**

În locul drogurilor sau al altor energizante – care, în final, se dovedesc a fi nocive pentru organism –, noi vă oferim o metodă pe cât de simplă, pe atât de eficientă și de naturală. Grație ei, obținerea unor rezultate sportive excelente poate deveni mult mai ușoară.

b) **Îmbunătățirea capacității de concentrare, a echilibrului dinamic, a memoriei**

Acest lucru este valabil și pentru cei care se pregătesc pentru examene. Recurgând la cojoterapie, ei pot beneficia de o șansă în plus de a reuși.

c) Combataterea (anularea) rapidă a durerilor provocate de lovituri, întinderi musculare, entorse

Se știe prea bine că sportivul care suportă ușor durerea are mai multe șanse de a câștiga; această rezistență reprezintă un atu de excepție, ce nu stă la îndemâna tuturor.

d) **Recuperare totală în cazul unor entorse, întinderi și rupturi musculare, fracturi** (în maximum 20 de zile!), **precum și cazul unor afecțiuni minore ale coloanei vertebrale**

Gândiți-vă numai câți antrenori nu și-ar dori ca sportivul „nr. 1" din echipa lor să-și vindece cât mai rapid o fractură, o entorsă etc.... și să se întoarcă din nou pe „teren"!

e) **Înlăturarea durerilor musculare și articulare**

f) Combaterea cârceilor, crampelor și blocajelor musculare, cu rezultate mult mai eficiente decât ale altor tratamente costisitoare.

Observații:

1. Cu cât vechimea bolii este mai mică, cu atât șansele de a vă vindeca rapid sunt mai mari. De aceea, e recomandabil ca ședințele să aibă loc cât mai curând după accident.

2. Pentru primele două aplicații – a) și b) –, ședințele de terapie se pot efectua cu 1-2 zile înainte de competiție, iar pentru cazul c) se poate recurge la tratament chiar și în pauza dintre reprize.

8. CÂND SUFERINȚA TRECE

Statisticile prezentate în cadrul Capitolului 6 nu ilustrează activitatea desfășurată pe întregul teritoriu al țării noastre – aici am surprins numai rezultatele obținute de către cabinetul de cojoterapie din București.

E posibil ca aceste cifre să nu vi se pară suficient de „expresive"; totuși, sperăm că mărturiile câtorva dintre pacienții noștri vor reuși să vă convingă să apelați la această tânără, dar extrem de eficientă metodă.

Ei sunt cei care, intrând în contact direct cu atmosfera cabinetului din București, au trăit senzații ieșite din comun, senzații de o copleșitoare intensitate.

Cojoterapia influențează viața multor pacienți, uneori în mod decisiv. Pentru o bună parte dintre ei, boala înseamnă izolare, retragerea în afara societății; cei în cauză cunosc mai bine câtă suferință și neîmplinire atrage după sine acest lucru. Atunci când e grav bolnav, un asemenea om marginalizat încetează să mai trăiască propriu-zis. Puțini sunt cei care au forța să continue lupta și să se impună; restul se resemnează în fața unui trai anost, monoton și cenușiu, lipsit de orice fel de satisfacții – cel mai cumplit este faptul că, încă de la început, acești oameni își dau seama că, pentru ei, existența se reduce doar la raportarea la etapele bolilor.

Astfel, suferința devine ceva palpabil, o prezență obsedantă de care bolnavul nu mai poate scăpa, un dușman necruțător de care este obligat să-și amintească mereu și care îl condamnă să ducă o existență chinuitoare.

Cojoterapia poate aduce o pată de culoare în viața dumneavoastră. Pe cei mai mulți îi eliberează definitiv de boală, altora le oferă alinare, aceștia înregistrând progrese importante, care le permit să trăiască în condiții cât mai apropiate de cele normale.

În plus, la cabinet, atmosfera e caldă, primitoare, întrucât se urmărește realizarea unei apropieri între bolnav și terapeut prin

inducerea unei stări care să-i dea pacientului certitudinea că e ascultat cu atenție și că există oameni gata să lupte alături de el pentru reușită.

Aici, solidaritatea umană funcționează la cel mai înalt grad – în pauze se leagă prietenii, se oferă sprijin și sfaturi. Într-un cuvânt, nu veți mai simți că sunteți singur.

Aceste lucruri ne-au fost confirmate și de către una dintre paciente, *Luminița Lăzărică*, în vârstă de 30 de ani, din Slobozia, care suferă de una dintre cele mai grele boli: leuconevraxita.

Când am rugat-o să ne spună câteva cuvinte despre boala sa, a râs și apoi ne-a declarat un lucru interesant:

„Ar fi mai bine să nu vorbesc despre toate fazele prin care am trecut. E de ajuns că știu eu; pentru cei care nu cunosc prea multe amănunte, e mai bine să rămână așa. Vorba aceea: când nu știi mare lucru, treci mai ușor peste suferință, altfel ajunge să te obsedeze!"

Diagnosticul l-a aflat acum doi ani. Suferința a fost cumplită: amorțeli, pierdere periodică a vederii, pierdere treptată a echilibrului, agitație puternică pe timp de vreme rea – într-un cuvânt, pierderea gradată a controlului asupra nervilor.

Nu există tratament pentru vindecare; cel mult, poate fi întârziată evoluția bolii.

Acum, după câteva ședințe de cojoterapie, pacienta nu mai are insomnii, face gimnastică și se simte mult mai bine. Se bucură că a avut posibilitatea de a veni în contact cu altă lume, lucru care i-a mai distras gândurile și a ajutat-o să nu se mai simtă izolată. Un fapt care o încântă nespus de mult este acela că, de peste 3 luni, nu a mai folosit nici un medicament – „și eram obișnuită să iau cu pumnul" – și a „ieșit din starea de depresie".

Micile progrese, chiar și recucerirea teritoriilor pierdute, sunt în special cele care emoționează și inspiră acea stare de triumf.

Prietena sa de suferință, *Rodica Abas* din Reghin s-a arătat la fel de încântată de eficiența tratamentului. Amândouă au scăpat de durerile de picioare și au început din nou să meargă cu ușurință.

În prezent, palmele Luminiței mai sunt puțin amorțite, dar le poate folosi: „Înainte, nu puteam să ridic o cană cu apă", ne declară ea.

Un alt caz, care a emoționat nu numai personalul din cabinetul de cojoterapie din București, ci și pe pacienți, a fost cel al micuței *Xenia Nicoleta Gheorghe* (2 ani și 3 luni), care suferea de microcefalie – întârziere psihomotorie. Xenia a avut șansa de a urma tratamentul, iar mămica ei este foarte fericită. „Înainte, avea picioarele încordate, nu putea să meargă, nici măcar să stea pe toată talpa, iar coloana vertebrală nu avea rezistență, se îndoia, astfel încât nu puteam s-o țin decât întinsă. Astăzi, după numai 9 zile de tratament, calcă pe toată laba piciorului, merge normal, are echilibru și stă dreaptă. A început să vorbească aproape ca cei de vârsta ei. E fantastic! Nu mă mai așteptam la o asemenea minune! Mai înainte am fost la un doctor neurolog, care mi-a prescris calciu. I-am administrat calciu timp de un an. N-a avut nici un efect. Am mari speranțe în această metodă și, în plus, e ultima șansă."

Un caz care întrunește mai multe afecțiuni este cel al doamnei *Eugenia Ene* din București. Este vorba despre reumatism cronic poliarticular, poliartroză, astm bronșic, cardiopatie ischemică dureroasă și cataractă incipientă. Rezultatele tratamentului au fost semnificative:

„După numai șase zile de tratament, spune ea, simt o ameliorare generală, și în special la piciorul la care aveam dureri. M-am tratat vreme de câțiva ani la Institutul de reumatologie. Am făcut diadinamice, ionizări, masaje etc., toate cu efecte de scurtă durată. Venind la cojoterapie, am întrerupt complet medicația și mă simt bine. Bineînțeles că am respectat toate prescripțiile! În felul acesta, am căpătat poftă de mâncare, bună dispoziție, mers perfect. Acum, mi-e drag de viață, deoarece nu vârsta contează, ci sănătatea omului."

Iată ce ne-a scris doamna *Maria Mușatescu* (69 ani, București):

„La vârsta mea, am multe probleme de sănătate, iar medicamentele folosite nu mi-au adus decât ușoare ameliorări. Auzind de la doi vecini de acest tratament pe care l-au urmat și dânșii, simțindu-se foarte bine, am venit și eu la cabinetul de cojoterapie.

După 7 zile de tratament, mă simt bine. Medicamente pentru cardiopatie ischemică dureroasă nu mai iau; de asemenea, au apărut și alte ameliorări la multiplele suferințe pe care le am. Voi continua tratamentul până la a 16-a ședință. Nu mai am nici tensiunea arterială mărită, care îmi provoca o amețeală, de nu mai puteam face nimic. Starea generală a sănătății mele este bună, așa că voi efectua toate ședințele ce mi-au fost recomandate și mă voi adresa cabinetului de cojoterapie ori de câte ori voi avea nevoie, pentru afecțiunile care vor mai apărea."

Rezultate bune a obținut și doamna ***Rafira Apostol***, din Brașov:

„Mă simt foarte bine cu ficatul (nu mai e inflamat), cu dezechilibrele cerebrale, inima funcționează din ce în ce mai bine, s-a ameliorat poliartrita. Timp de trei ani, am încercat diferite tratamente, fără nici un rezultat; mai mult, chiar, mi-am intoxicat ficatul. Îi sfătuiesc pe toți cei care suferă să vină cu toată încrederea la cabinetul de cojoterapie, pentru că se vor vindeca."

Domnul *Vasile Găman* (70 de ani) din București, declară cu același optimism:

„Sufeream de cardiopatie ischemică dureroasă, hipertensiune arterială, gastrită ulceroasă și monturi. Toate acestea s-au ameliorat: tensiunea s-a reglat de la 18 cu 10 la 14 cu 8, mi-au dispărut simptomele de gastrită, nu mai am rețineri gastronomice (mănânc ceapă!), nu mai iau medicamente pentru cardiopatie. Nu mai am dureri de nici un fel și simt o energie în plus.

Cititorilor acestei cărți le recomand să vină cu încredere la cabinetul de cojoterapie, fiindcă aici se tratează aproape toate afecțiunile. Dar trebuie respectate prescripțiile. După primele ședințe, mi-a dispărut montul, apoi am umblat în frig și mi-a reapărut. Încerc să scap din nou de el, dar de data aceasta merge mai greu."

Acum ne vom opri asupra unui aspect interesant, pe care nu l-am mai abordat, și anume: cojoterapia poate rezolva într-un procent mare cazurile de alcoolism și de tabagism.

Cu toții cunoaștem implicațiile nefaste pe care le au aceste vicii, în special în viața tinerilor. Tutunul e un factor care „erodează" puternic sănătatea, iar alcoolul afectează din plin și calitatea relațiilor sociale.

Ca în majoritatea cazurilor, și pentru *Dan Marinov*, din București (23 ani), anturajul a reprezentat mediul propice pentru dezvoltarea acestui viciu.

„Nu beam orice, și de aceea se ajungea la o cheltuială zilnică exorbitantă. Am avut și în casă băutură la discreție. Eram un grup vesel, ne distram mai mult prin baruri, o țineam din petrecere în petrecere. Când am venit aici, arătam ca și cum aș fi fost pregătit de înmormântare, plus amețelile, mahmureala. Aveam certuri în casă, dar cel mai rău îmi pare că m-am lăsat de sport."

Dan a urmat tratamentul, și acum se simte bine. Pentru el, salvarea a sosit la timp, dar ce speranță există pentru alte mii de tineri, care, la începutul vieții fiind, își distrug cu bună știință sănătatea, pentru a ajunge în final niște ratați. Cu toții cunoaștem

impactul pe care îl are alcoolul asupra organismului uman: zdruncină sănătatea, afectează grav personalitatea și relațiile cu semenii, reprezintă o cheltuială inutilă. Nu aveți voința necesară, viciul e prea înrădăcinat? Apelați la cojoterapie și problema dumneavoastră va dispărea ca prin minune!

Alte cazuri rezolvate:

Mircea Săndulescu (74 ani) – cardiopatie ischemică dureroasă cu fibrilație atrială, dischinezie biliară, reumatism cronic poliarticular.

După tratament s-a prezentat la cardiolog pentru controlul periodic, iar analizele au ieșit normale. Medicul cardiolog a crezut, într-o primă fază, că are de-a face cu altcineva, întrucât realitatea nu coincidea cu datele din fișă.

Maria Petrescu (64 ani) – cardiopatie ischemică dureroasă, dischinezie biliară, colită de fermentație, reumatism cronic poliarticular, dependență de medicație zilnică. După cojoterapie a uitat complet de medicație – de atunci a trecut un an.

Vasile Marian (59 ani) – discopatie lombară, arterită, cardiopatie ischemică dureroasă, hipertensiune, adenom de prostată și gastrită. După trei luni (16 zile tratament prin cojoterapie + pauzele aferente), pacientul s-a vindecat. Acum are o constituție fizică de invidiat și, în plus, s-au rezolvat și problemele de potență sexuală.

Cristina N. – uter fibromatos, noduli mamari, ovare polichistice. După 7 zile de cojoterapie, la ecografie nu s-a mai observat nimic patologic.

Florina Bratu (6 ani) – avea ciclu menstrual, chisturi ovariene (3/4 cm pe partea stângă, 2/3 cm pe partea dreaptă) și începuseră să-i apară mugurii mamari. După ce se încercase un tratament hormonal, fusese propusă pentru operație. A apelat la tratamentul prin cojoterapie și, după 16 zile de tratament, s-a vindecat complet.

Ionel P. – astm bronșic. După 7 zile de cojoterapie s-a vindecat. În curând, se va împlini aproape un an de când nu mai folosește medicamente.

Zigmond S. – gonartroză stângă. A venit în baston și, după 12 zile de tratament, dansa.

Florica Pleșu (36 ani) – fibrom uterin, ovare polichistice, litiază renală. După 7 zile de tratament, la examenul ecografic nu s-a mai observat nimic. Pacienta se vindecase.

Petre Ispas (51 ani) – litiază biliară (calcul biliar de 22 mm). După trei zile de tratament, la următoarea ecografie s-au vizualizat 2

înainte. E un început promițător, de ale cărui rezultate au beneficiat deja destule persoane. Metoda funcționează de 10 ani și, o dată cu trecerea timpului, îi descoperim noi valențe, deoarece, ca orice domeniu de cercetare, ea deține un imens potențial încă neexploatat.

Considerăm că tot ceea ce se putea scrie a fost scris. În cazul în care ați parcurs cu atenție cartea, cred că ați reușit să vă formați o părere clară despre acest tratament.

Pentru mulți dintre dumneavoastră, cojoterapia rămâne unica speranță. Nu permiteți ca încrederea să vă fie zdruncinată de eșecurile anterioare sau de diverse principii rigide, și astfel să vă îndepărtați de această șansă!

Vă invităm să faceți o vizită la cabinetul de cojoterapie! Lucrurile devin mai clare atunci când sunt văzute cu propriii ochi, căci, dacă cele expuse de noi nu v-au edificat, atunci realitatea de aici își revendică acest rol.

Mult succes și deplină sănătate tuturor!